

ZPRAVODAJ

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

1

LEDEN/ÚNOR 2012 49. ROČNÍK 15 Kč

DO NOVÉHO ROKU S DOBRÝMI SKUTKY

Dlouho před vlastním započatím Tříkrálové sbírky jsme společně s dětmi i dospělými tvořili přípravu pro 12. ročník. Za OCH Sobotka vycházelo během těchto dnů do měst, vesnic a jejich přilehlých částí 43 dospělých koledníků a 20 dětí – postav tří králů. Mezi těmito koledníky byla věkem nejstarší žena 81letá a z dětí nejmladší čtyřletá dívenka – nově pokřtěná z Dolního Bousova. Každá skupina nejen získávala dary pro náš záměr (polohovací postele) pro DPS Libošovice – ale také uměla popřát i obdarovat drobným dárkem, který pro každého obdarovaného připravili naši

zamiřily se svou koledou i do Domova s pečovatelskou službou v Sobotce. Také tito malí koledníci získali dary do naší sbírky. Ve městě Dolním Bousově se kole-

doval – 6. ledna – se žehnal Domov pokojného stáří za účasti místního duchovního správce, kde opět přispěchaly na pomoc děti zaměstnanců, aby potěšily srdce zdejších nemocných. Mezitím se skupiny našich dospělých postaraly o Mladějov a Roveň i Osek a zašlo se i do nedalekých Markvartic, kde se letos vykoledovalo více než v minulém roce.

V letošním ročníku musím – a ráda to činím – poděkovat našim zaměstnancům, kteří se ve velké míře na této sbírce podíleli.

Tříkrálová sbírka vynesla celkem 94 376 Kč, foto: Petra Kozáková

obdarovaného připravili naši zaměstnanci i senioři Domova pokojného stáří v Libošovicích. I když jsme letos měli vcelku o jednu obec méně (Březno), přesto náš výsledek byl velmi obdivuhodný a právě to nás nejvíce těší! Na 12. ročníku Tříkrálové sbírky se koledovalo ve dvou malých městech: v Sobotce a jejích přilehlých obcích: Čálovice, Stěblovice, Spyšová a Staňkova Lhota. Děti s paní učitelkou z Mateřské školky

doval v rodinách, v Domově s pečovatelskou službou a v místní škole. Při této sbírce se velmi pěkně zapojily děti z této školy. Od 1. ledna 2012 v několika dnech probíhala dále také sbírka v různých částech patřících do Libošovic – Dobšice a Mezluží.

V Libošovicích putovali tři králové našich zaměstnanců, zpívali, prosili, děkovali a samozřejmě i obdarovávali. Na svátek Tří králů

Oblastní charita děkuje za velkou vstřícnost veřejnosti a přátelské přijetí malých i velkých dobrovolníků, králů i průvodců, kteří se rozhodli pomoci dobré věci. Děkuje, že díky vaší velkorysosti a důvěře v naši dobročinnou práci se podaří výrazně podpořit potřeby těch, kteří si sami pro své postižení a stáří pomoci nemohou.

Libuše Kollová, ředitelka OCH

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

21. 2.	17:00	Městská knihovna
25. 2.	20:00	sokolovna
11. 3.	15:00	Městské divadlo
16. 3.	19:30	Městské divadlo
17. 3.	20:00	sokolovna
24. 3.	8:00	sokolovna
24. 3.	15:00	sokolovna

BESEDA S RNDr. ZDEŇKEM MRKÁČKEM autorem nové knihy Ptáci Českého ráje
PLES SPOLKŮ A MĚSTA SOBOTKY hraje Orchestr Vladimíra Janského z Liberce
POHÁDKY O MAŠINKÁCH pohádka na motivy jednoho z nejkrásnějších večerníčků
ZMÝLENÁ PLATÍ komedie o mnoha zmýlených
HASIČSKÁ MERENDA hraje skupina VÍKEND
VELIKONOČNÍ JARMARK jarní setkání s tradicemi, řemeslníky a jejich výrobky
DĚTSKÝ KARNEVAL hry a soutěže pro děti

RADNICE INFORMUJE

ZPRÁVY Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Usnesení z 10. veřejného zasedání Zastupitelstva města Sobotky, které se konalo dne 20. 12. 2011 v 18.00 hod. ve velkém sále spořitelny v Sobotce

I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:

1. rozpočtové opatření č. 7/2011 - úprava rozpočtu k 16. 12. 2011 v celkové částce 84 484 040,- Kč v příjmové i výdajové části,
2. obecně závaznou vyhlášku č. 2/2011, kterou se mění a doplňuje OZV č. 5/2005, o nakládání s komunálním odpadem a o poplatku za komunální odpad, ve znění OZV č. 1/2006, 3/2006, 1/2008 a č. 3/2010;
3. prodej části p.p.č. 622/19 o výměře 15m², dle GP č.927-235/2010 ze dne 15.12.2010 označených jako díl b o výměře 13m² a díl g o výměře 2m², vše v k.ú. Sobotka manželům Květoslavě a Mgr. Jiřímu Hořákovým, Sobotka, Jarmily Glazarové 559, za cenu dle znaleckého posudku + náklady spojené s prodejem.

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zprávu ze dne 14. 11. 2011 o finanční činnosti „Mikroregionu Český ráj“ v roce 2011.

Stanislav Tlášek, starosta

Schvalování rozpočtu na rok 2012

11. veřejné zasedání zastupitelstva věnované schválení rozpočtu na rok 2012 se bude konat v úterý 21. 2. 2012 v 18:00 hod. ve velkém sále spořitelny. 2. 2. se na pracovním jednání sešli zastupitelé, aby probrali jednotlivé položky rozpočtu a diskutovali o investicích.

Chystané investiční akce na rok 2012

Vodovod Staňkova Lhota – 2 000 000 Kč

Nutná investice do vodovodu na Staňkově Lhotě v celkové výši cca 4,5 – 5 mil. Kč. Realizace bude pouze v případě získání dotace od Královéhradeckého kraje ve výši cca 50 % - 60 % celkových nákladů. Současný vodovod je ve vlastnictví Agrochovu Sobotka a.s. a je ve špatném technickém stavu. Nový vodovod bude provozovat, stejně jako zbytek vodovodní sítě města, Vodohospodářská společnost Jičín a.s. Součástí akce bude i vybudování nové tlakové přečerpávací stanice.

Oprava střechy č.p. 6 – 1 000 000 Kč

Dům č.p. 6 na náměstí Míru (trafika + květinářství) je ve špatném technickém stavu. V 1. etapě oprav dojde k opravě poškozených částí krovu a k výměně střešní krytiny. Další etapy by v dalších letech zahrnovaly výměnu oken a novou fasádu. Celkový rozsah investice do 1. etapy je závislý na získání dotace z Ministerstva kultury ČR. Pro město je na letošní rok na MK ČR alokováno 655 000 Kč.

Oprava bytu v č.p. 6 – 300 000 Kč

V souvislosti s celkovou opravou č.p. 6 je nutné opravovat i byty tohoto domu. Jako první by se realizovala oprava v současnosti prázdného bytu ve 2. patře.

Oprava ochozu na Humprechtu – 240 000 Kč

Předpokládaná celková výše oprav 480 000 Kč, polovina by měla být hrazena z dotace Královéhradeckého kraje. Jedná se o výměnu 14 polí zábradlí ochozu, které nejsou v dobrém technickém stavu a ochranný nátěr celého ochozu.

Příprava projektu na zádlažbu Malého náměstí – 300 000 Kč

Povrch Malého náměstí je ve velice špatném stavu, proto je nutné začít s jeho opravou a připravit projektovou dokumentaci.

Veřejné osvětlení – 300 000 Kč

Částka zahrnuje instalaci nových sloupů veřejného osvětlení ve Kdanicích a rezervu pro budování a opravy veřejného osvětlení ve městě.

Dopravní značení, oprava komunikací a chodníků – 200 000 Kč

Na jaře bude sponzorsky dokončena oprava chodníku v Boleslavské ulici v úseku od schodů do parku k parkovišti před Městským úřadem. Dále dojde ke zlepšení dopravního značení ve městě, které zahrne především vyznačení přechodů, nové svislé dopravní značení, stanovení parkovacích míst pomocí vodorovného dopravního značení v lokalitě mezi mateřskou školou a zdravotním střediskem. Zvýšená pozornost bude věnována zlepšení přechodu pro chodce mezi ZŠ a MŠ. V rozpočtu je rovněž vyčleněna rezerva pro drobné opravy místních komunikací ve městě i přičleněných obcích.

Dokončení územního plánu města – 400 000 Kč

V letošním roce bude dokončen a schválen územní plán města. Výše uvedená částka pokryje zpracování procesu EIA, tedy posouzení vlivů na životní prostředí, a zahrnuje rovněž dokončení celého územního plánu.

Zvýšení poplatků za svoz komunálního odpadu a poplatků za psy

1. 1. 2012 vstoupily v platnost Obecně závazné vyhlášky města č. 1/2011 a 2/2011, které mj. upravují výši různých poplatků. Celé znění vyhlášek naleznete na www.sobotka.cz/dulezite-dokumenty v řádku Vyhlášky a nařízení města. Níže uvedené tabulky představují přehled poplatků za svoz komunálního odpadu a poplatků ze psů, tedy poplatků, které se bezprostředně týkají všech nebo téměř všech obyvatel města, včetně chalupářů.

Výše poplatku za svoz komunálního odpadu za rok v Kč

velikost nádoby v litrech	týdenní svoz	čtrnáctidenní svoz	kombinovaný svoz	pouze zimní svoz	pouze letní svoz
60	1 752,-	1 200,-	1 476,-	1 200,-	1 200,-
80	1 968,-	1 308,-	1 644,-	1 308,-	1 308,-
110/120	2 340,-	1 500,-	1 920,-	1 500,-	1 500,-
240	4 404,-	2 940,-	3 672,-	2 940,-	2 940,-
340	6 264,-	4 176,-	5 220,-	4 176,-	4 176,-
660	11 544,-	7 800,-	9 672,-	7 800,-	7 800,-
770	13 344,-	8 844,-	11 100,-	8 844,-	8 844,-
1 100	18 072,-	12 552,-	15 312,-	12 552,-	12 552,-
pytle 60l			28,-/pytel		
pytle 110l			55,-/pytel		
pytle na plasty a Tetra Paky			0,-/pytel		

Výše poplatků za psy

Pes v držení fyzické osoby, držený v Sobotce, část Sobotka v rodinném domě	220,- / rok
Pes v držení fyzické osoby, držený v Sobotce, část Sobotka v rodinném domě, je-li držitel poživatелеm invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmů, anebo poživatелеm sirotčího důchodu	200,- / rok
Pes v držení fyzické osoby držený v Sobotce v částech Čalovice, Kdanice, Lavice, Spyšova, Staňkova Lhota, Stěblovice, Trní a Zajakury v rodinném domě	100,- / rok
Pes v držení fyzické osoby, držený v Sobotce v ostatních případech (např. bytové domy)	450,- / rok
Pes v držení fyzické osoby, držený v Sobotce v ostatních případech (např. bytové domy), je-li držitel poživatелеm invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmů, anebo poživatелеm sirotčího důchodu	200,- / rok
<i>Sazba poplatku za druhého a každého dalšího psa téhož držitele se zvyšuje o 50% sazby výše uvedené.</i>	

Statistika sběrného dvora v období srpen – prosinec 2011**Množství vybraného odpadu ve sběrném dvoře (mimo sběrná místa ve městě)**

	Sobotka	Ostatní obce	CELKEM
Plast	185 kg	137 kg	322 kg
Papír	1 110 kg	580 kg	1 690 kg
Sklo	120 kg	362 kg	482 kg
Směsný odpad	6 827 kg	5 364 kg	12 191 kg
Objemný odpad	3 783 kg	2 090 kg	5 873 kg
Bio odpad	neevidováno	neevidováno	neevidováno
Nebezpečný odpad	495 kg	30 kg	525 kg
Pneu	13 ks	4 ks	17 ks
TV	58 ks	37 ks	95 ks
Lednice	37 ks	29 ks	66 ks
Pračka	9 ks	4 ks	13 ks
Tiskárna	11 ks	5 ks	17 ks
PC	8 ks	10 ks	18 ks
Monitor	28 ks	13 ks	41 ks
Drobné elektro	94 ks	58 ks	152 ks
Stavební odpad	5 050 kg	0 kg	5 050 kg

Odpad byl vybírán od fyzických a právnických osob ze Sobotky a okolních obcí. Městský komunální odpad (odpadkové koše ve městě) a sběrná místa ve městě nejsou do součtu započítány.

Celkový přehled likvidace odpadu v Sobotce v roce 2011

Odvoz a likvidaci zajišťuje firma Marius Pedersen – Severočeské komunální služby a.s., Jablonec n. Nisou. Do tabulky je započten sběrný dvůr spolu se všemi sběrnými místy ve městě (stanoviště barevných kontejnerů na tříděný odpad).

Komunální odpad (popelnice, kontejnery, pytle na komunální odpad)	611 t
Velkoobjemový odpad	36,6 t
Papír	14,4 t
Plasty z domácností	2,5 t
Tetra Paky (obaly od mléka, džusů, vína)	10,25 t
Sklo barevné	16,4 t
Sklo čiré	11,7 t

Stanoviště na odkládání žlutých pytlů se směsným platem a oranžových s Tetra Paky: Sběrný dvůr města v Březenské ul., Krátká ul. u DPS, Malé nám., Spyšovská u č.p. 468 (naproti samoobsluze Coop), stadion SK Sobotka a Zahradní ul. č.p. 423 (vedle samoobsluhy Coop).

Oznámení

Městský úřad Sobotka oznamuje, že **agenda dávek hmotné nouze** bude s platností od 1. 1. 2012 předána Úřadu práce ČR – kontaktní pracoviště Jičín, Havlíčkova 56 (přízemí), tel. 950 122 111. Úřední doba: po a st: 8:00 – 17:00, út, čt, pá: 8:00 – 13:00.

Jan Janatka, místostarosta

ZPRÁVA O ČINNOSTI

soboteckého sboru dobrovolných hasičů za rok 2011, přednesená na valné hromadě dne 14. ledna 2012 v kulturní místnosti našeho sboru. Scházíme se opět po roce, abychom zhodnotili svoji činnost nejen hasičskou, ale i společenskou. Naše členská základna má 89 členů. V uplynulém roce bylo 12 členských a jedna výborová schůze. Průměrná účast na členských schůzích byla 17 členů.

Požáry a technické zá-sahy 2011

V loňském roce jsme měli 25 zásahů: 9 požárů, 8 autonehod, 6 technických zásahů, jeden planý poplach a jednu odchyt a likvidace obtížného hmyzu. Při těchto zásazích zasahovalo průměrně 7 členů, kteří odpracovali 213 hodin. V loňském roce proběhly jako každý rok dva sběry železného šrotu. Dne 23. 4. se sebralo 3890 kg za účasti 15 členů, odpracováno 90 hodin. Dne 29. 10. se sebralo 3270 kg za účasti 17 členů, odpracováno 102 hodin.

Požární asistence

19. 2. asistence na soboteckém plese. Zúčastnili se tři členové, odpracováno 24 hodin.

7. 3. asistence na pálení roští pod hradem Kost. Zúčastnili se tři členové, odpracováno 15 hodin.

30. 4. asistence na pálení čarodějnic. Zúčastnilo se pět členů, odpracováno 5 hodin.

24. - 25. 6. asistence na Sobofestu. Zúčastnilo se 16 členů, odpracováno 440 hodin.

25. 6. asistence na oslavách 135. výročí SDH Libáň. Zúčastnili se tři členové, odpracováno 6 hodin.

29. - 30. 6. asistence při filmování na hradu Kost. Zúčastnilo se šest členů, odpracováno 144 hodin.

5. 7. asistence na divadelním představení v Městském divadle.

ny tyto prospěšné a potřebné práce pro náš sbor i pro město Sobotka: Údržba, modernizace a oprava hasičské techniky na STK, zazimování a oprava hasičské techniky, úklid prostoru v areálu hasičské zbrojnice. Celkem odpracováno 428 hodin. Také během roku proběhla dvě cvičení družstev s průměrnou účastí osm členů, odpracováno 32 hodin.

11. - 12. 3. proběhlo cyklické školení velitelů ve Štikově u Nové Paky za účasti čtyř našich členů.

Dne 19. 3. jsme uspořádali tradiční hasičskou me-rendu v sále sokolovny, na organizačním zajištění se podílelo v průměru 20 členů, celkem se odpracovalo 390 hodin.

9. 4. proběhlo školení družstva v Čalovicích na požární nádrži za účasti osmi našich členů.

Dne 21. 5. jsme uspořádali okrskovou soutěž v Sobotce - zúčastnilo se 26 členů. Ženy, muži a školička obsadili první místo, mladší žáci obsadili druhé místo.

3. - 5. června 2011 se uskutečnila družební návštěva u hasičů ve Fulneku. Byla to oslava 150 let SDH Fulnek a byla uspořádána soutěž o putovní pohár Františka Šedivého. Pohár po prohře zůstal ve Fulneku.

Dále návštěva Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje v Ostravě a Hasičského muzea města Ostravy. Zúčastnilo se 30 členů.

10. 9. se naši nejmenší zúčastnili soutěže na Mladějově, kde obsadili mladší

Valná hromada Sboru dobrovolných hasičů, foto: Jan Janatka

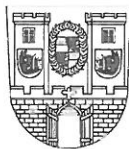
Zúčastnili se tři členové, odpracováno 6 hodin.

19. - 21. 8. asistence na soboteckém posvícení. Zúčastnilo se 19 členů, odpracováno 429 hodin.

29. 10. asistence na Halloweenu pod Humprechtem. Zúčastnilo se devět členů, odpracováno 27 hodin.

29. 10. asistence na Halloweenské zábavě v sokolovně. Zúčastnili se dva členové, odpracováno 10 hodin.

Během loňského roku byly provede-

žáci a družstvo školičky druhé místo.
23. 9. proběhlo školení obsluhy navijáku za účasti 12 našich členů.

5. 10. proběhlo v areálu HZS Jičín školení obsluhy vysokozdvížné techniky za účasti pěti členů.

Dne 20. 11. náš člen se zúčastnil výročního hodnotícího zasedání Obce baráčníků v Sobotce.

12. 11. proběhlo školení vyprošťovací techniky v Hořicích za

účasti čtyř našich členů.

Během loňského roku někteří naši členové oslavili kulaté životní jubileum, a to:

Dvořák Josef	– 65 let
Jakl Karel	– 60 let
Hypšman Ladislav	– 60 let
Florián Václav	– 50 let
Pajkrt Stanislav	– 55 let
Moravcová Marie	– 55 let

Na závěr bych chtěl poděkovat všem

naším členům, našim sponzorům a těm, kteří s námi spolupracují, a v neposlední řadě Městskému úřadu Sobotka za pomoc a podporu naší činnosti. Všem bych rád popřál mnoho zdraví, úspěchů a osobní pohody v tomto roce.

Zpráva o činnosti byla vypracována dle zápisů v jednatelešské knize bratrem Milanem Bázlerem a Josefem Moravcem.

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Spíše než do sobotecké knihovničky patří stolní kalendář **Jičínsko – střípky z historie** (i jeho soupeřník **Turnovsko – střípky z historie**) na knihovničku nebo na psací stůl. Oba jsou dílem ing. Karla Čermáka, vydala je jilemnická Gentiana a nahrazují několikaletou podobnou řadu kalendářů Český ráj. Každý týden přináší barevnou reprodukci některé historické pohlednice z regionu, doprovázené zasvěceným komentářem autora. Některé pohlednice jsou skutečně unikátní, např. snímek zahradní restaurace v Čálovicích nebo mlýna v Rovni. Až se dny kalendáře na rok 2012 naplní, rozhodně tento soubor stojí za zachování a uschování.

Jiří Šimon: Ukradený domov. Euromedia Group – Knižní klub Praha 2008, 112 s. Zajímavá kniha vzpomínek na život na vesnici ve 20. století, situovaná do Veselého a dalších obcí Mnichovohradištska

a Mladoboleslavska. Líčí osudy rodiny, která nakonec byla vystěhována na Českolipsko Mihnou se jí i miniportréty učitelů Věry Škodové-Dlabové a Josefa Drahoňovského, kteří působili v Sobotce.

Jaroslav Egert: Historie mlýnů na Žehrovce, život a příroda kolem nich. Kresby Petr Kazda. (Presstar Modřice 2011, 144 s.). Pozoruhodná kniha přibližuje říčku Žehrovku a její nejbližší okolí od Samšiny až po Žabakor a ústí do Jizery po všech stránkách. Využívá archivní materiály, vzpomínky pamětníků, odbornou i vlastivědnou literaturu, denní tisk atd. A tak před námi defilují stojící i zaniklé mlýny, rybníky a další vodní díla a desítky pánů otců, jejich rodin a zaměstnanců. Jsou to známá jména Žofků, Skálů, Víků, Janatků, Šantrochů, Riegrů, Žezulků, Sasků, Náhlavských, Jandů aj. Nechybí krátké přiblížení historie

mlýnářského řemesla i jednotlivých obcí na toku, stručně je připomenuta okolní příroda, pískovcové lomy, regulace říčky a její přítoky, ale i přítomnost trampů, staré i novější hospůdky a penziony, plastiky atd. Jsou tu i verše Josefa Brože, Fráni Šrámka a Františka Věnceslava Jeřábka. To vše doprovázeno spoustou kreseb, plánek, map, fotografií (včetně leteckých), reprodukcí starých pohlednic a archivních památek. Místo zbylo i na „skokovskou bábu“, lidovou léčitelku Klotyldu Hoppeovou. Nechybí seznam pramenů a literatury a slovníček cizích a méně používaných slov. Slova díky za milou a užitečnou knížku patří autorovi a jeho spolupracovníkům i všem, kdo vydání knihy podpořili (mj. obce Samšina, Záměstí-Blata, Mladějov, Libošovice a Sklopísek Střeleč).

K. B.

ZA JIŘÍM HRAŠEM

Ve čtvrtek 26. ledna 2012 zemřel po delší těžké nemoci MgA. Jiří Hraše, znamenitý režisér recitačních a rozhlasových pořadů, scénárista, publicista a pedagog, lektor a porotce recitačních a divadelních přehlídek, soutěží a seminářů, dlouholetý spoluorganizátor Šrámkových Sobotek.

Jezdil mezi nás z Prahy celkem pravidelně téměř půl století. V 60. letech se podílel na vzdělávání východočeských recitátorů, které se za jeho koncepční a lektorské účasti konalo zčásti právě v soboteckém Šrámkově domě, vyškolilo okresní vedení a založilo silné postavení východočeského regionu

v uměleckém přednesu jednotlivců a kolektivů. Na přípravě festivalu se významně podílel v 70. a 80. letech minulého století, patřil tehdy k nejbližším spolupracovníkům Marie Hejnové. Na tuto dobu si vzpomínal ve sborníčku Zázrak nového společenství (Sobotka 1996) i při setkání ve Šrámkově domě

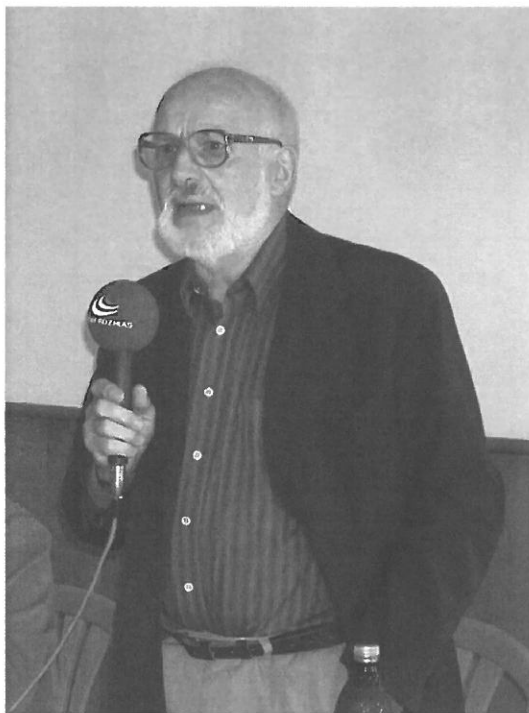

v roce desátého výročí úmrtí profesorky Hejnové. Publikoval v našem Zpravodaji. Na přelomu tisíciletí se na festival vrátil, na požádání byl vstřícným, nápaditým, skromným a spolehlivým pomocníkem. V posledních letech byl platným členem dílny přednesu pro dospělé. Myslíme, že v letní poetické Sobotce, vybaven slámákem, sadou triček a dobrou náladou, prožíval poslední léta rád.

Jiří Hraše se narodil 16. července 1930 v Praze, odmal se zajímal o divadlo. Po absolvování klasického gymnázia hrál jeden rok ve Vesnickém divadle. Poté studoval na Divadelní fakultě Akademie múzických umění režii. Studia ukončil v roce 1954, rok byl na fakultě asistentem, jako osvětový pracovník prošel několika kulturními institucemi. Od roku 1960 pracoval v Československém rozhlasu jako vedoucí režisérského střediska publicistiky a umělecký vedoucí hlasatelů. V té době začal jezdit do Sobotky (prvně v roce 1961). V roce 1963 vydal jednu ze svých prvních odborných prací Na okraj divadla poezie. V letech 1966-1968 vystudoval ještě na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy estetiku. Významně se podílel na kvalitní publicistice rozhlasu v 60. letech, z pořadů jmenujme např. Avantgarda bez legend a mýtů (1967). V době začínající normalizace musel z rozhlasu odejít. Stalo se tak 23. července 1970, na den po deseti letech obětavé, nedoceněné práce.

Pak byl povětšinou ve svobodném povolání. Režíroval v divadle Maringotka, scénaristicky i režijně spolupracoval na pořadech Violy, kterou spoluzakládal, i Lyrý Pragensis a také na pořadech Šrámkovy Sobotky. Režíroval mj. Komenského Školu hrou, verše Václava Šolce, Jana Nerudy, českých anarchistů, samozřejmě několikrát verše Fráni Šrámka. S Danou Musilovou /DAMU/ určitou dobu vedli Recitační

studio Šrámkova domu. Ve dvacetiletí normalizační nepohody kulminovalo Hrašeho uplatnění v uměleckém přednesu. „Za soustavnou podnětnou práci v oblasti teorie uměleckého přednesu“ byl oceněn v roce 1969 medailí celostátní přehlídky uměleckého přednesu v Poděbradech; pravidelně se účastnil Poděbradských dnů poezie. Publikoval a editoval studie

Jiří Hraše

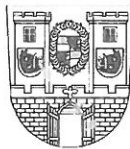
o uměleckém přednesu: roku 1973 Interpretační prostředky v uměleckém přednesu, roku 1978 O přednesu a Půlstoletí živého slova, podílel se na Slovníčku uměleckého přednesu (1981) a na Čítance statí o uměleckém přednesu (1987). Některé jeho odborné texty byly oceněny v sobotecké literární soutěži. Od roku 1990 opět externě spolupracoval s rozhlasem, připravil desítky pořadů, např. Z časů a nečasů PEN Klubu (1998). Věnoval se též teorii a historii rozhlasu, podílel se např. na oceněném seriálu Rozhlasová historie v zrcadle času (2003-2004) a vydávání bulletinu Svět rozhlasu. Byl předním činitelem ve Sdružení pro rozhlasovou tvorbu. V letech 1995-2001 působil jako peda-

gog rozhlasové práce na Katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK. Rozhlas a fakultu propojoval například řadou odborných setkání svýstupy v podobě tištěných sborníků. Řadu úspěšných pořadů připravil i pro Společnost bratří Čapků. Spolupracoval s Alfredem Strejčkem a Štěpánem Rakem (pořady k Máchovi, Komenskému) atp.

Po celý život působil Jiří Hraše také jako lektor a porotce amatérských soutěží a přehlídek uměleckého přednesu i soutěží profesionálních přednášečů, amatérských divadelních představení nebo rozhlasových pořadů. Podílel se s Danou Musilovou na vzniku přehlídky soutěže pro studenty pedagogických a filozofických fakult při Šrámkově Sobotce, která v návazné vzdělávací dílně sledovala i vedení dětských recitátorů a prohlubování vztahu k literatuře porozuměním textu. Pracoval v poradním sboru pro amatérský přednes a v komisi pro profesionální přednes při Svazu čs. divadelních umělců, působil ve Svazu českých divadelních ochotníků a ve Sdružení Slovo a hlas. Připravil například publikaci Prostě Prostějov - 40 let ve městě s poezií.

Wolkerův Prostějov 1957-1996, kterou vydalo IPOS v roce 1997. V nakladatelství Akropolis v edici Slovo a hlas (2006) připravil spolu s Jiřinou Hůrkovou třicet úvah dvacetí tří autorů s titulem Téma: promluva.

V sobotecké Knihovničce Českého ráje vyšla v roce 2007 pro nás významná Hrašeho práce Tam v tom domě na náměstí. Život a dílo manželů Marie a Václava Hejnových. I za tu mu Sobotka nemůže být dost vděčná. Tím, že se díla ujal, vykonal kus práce za nás. S vnitřním zápalem a odhodláním přijal celý projekt, v jehož centru byl úspěšně provedený pořad o Hejnových při 50. Šrámkově Sobotce. Sám v něm vystupoval. Scénář a další shromážděný materiál

zhodnotil ve výše jmenované knize. A také při vzpomínce na soboteckém hřbitově v roce 2005 (viz ZŠS 2005, č. 4). Vítězlava Šrámková v ní viděla řadu jeho vlastností: schopnost analýzy, inspirativnost, koncepčnost a sledování cíle, oddanost práci a poslání kulturního pracovníka. Méně vážně se nám sběr podkladů pro projekt v dokumentech a archiváliích ve Šrámkově domě pojí s rozpravou při odpoledním posezení s „bezinkovým liguére“ jeho vlastní výroby (včetně

umělecky vyvedené etikety lahve)... Ve Zpravodaji (2007, č. 3) vyšly jeho Verše na iniciály Marie Hejnové (domácí cvičení, jak by je napsali Vítězslav Nezval, František Halas a Fráňa Šrámek).

V roce 2003 dostal za svou celoživotní práci pro rozhlas cenu generálního ředitele Českého rozhlasu, o rok později byl oceněn za cyklus k 80. výročí rozhlasu, v roce svého životního jubilea, osmdesátky, dostal za své zásluhy

o propagaci díla bratří Čapků po zásluze Cenu Karla Čapka udělovanou v Trenčianských Teplicích. Viděli jsme ho tehdy i mezi jubilanty na podiu v sále sobotecké spořitelny při zahájení Šrámkovy Sobotky. Stál vlastně ještě někdo nalevo od něj? V uličkách letní festivalové Sobotky Jiřího Hrašeho, dobrého vyslance kultury mluveného slova, už nepotkáme. V paměti mnoha účastníků Šrámkových Sobotek zůstane.

Aleš Fetters – Jan Bílek

ING. JAN SEDMIDUBSKÝ

Narodil se 11. srpna 1939. Jeho rodiče pracovali jako rolníci a hospodařili na 7 hektarech zemědělské půdy v Libošovicích, okres Jičín. Základní školní docházku absolvoval na obecné (národní) škole v Libošovicích a pak na měšťanské (střední) škole v Sobotce. V roce 1953 nastoupil na Střední zemědělskou technickou školu v Turnově a po jejím absolvování pracoval jako pomocný zooteknik v JZD Libošovice. V roce 1958 byl přijat na Vysokou školu zemědělskou v Brně, kterou ukončil v roce 1963. Od roku 1961 při studiu současně pracoval jako asistent na katedře veterinárních disciplín. Po ukončení vysoké školy vykonával v letech 1963 – 1964 základní vojenskou službu.

Na podzim roku 1964 nastoupil do zemědělského oddělení Československého svazu mládeže v Brně, v roce 1967 spoluzakládal Klub zemědělské mládeže, později známý pod názvem JUVENA. Po roce 1970 pak působil v Klubu mladých zemědělských odborníků při Socialistickém svazu mládeže. V roce 1969 začal zároveň pracovat jako vedoucí pracoviště Svazu družstevních rolníků v Brně a následně od roku 1976 na Českém svazu družstevních rolníků v Praze. V letech 1985 až 1989 byl zaměstnán v sekretariátu ministra na Ministerstvu zemědělství a výživy a posléze u místopředsedy federální vlády Ing. Miroslava Tomana.

V letech 1991 až 1993 se podílel na vzniku Českomoravské

agrární unie, nevládní organizace zemědělců, kde po založení pracoval jako tajemník. V listopadu 1993 nastoupil do Českomoravského svazu zemědělských družstev, který byl nástupnickou organizací Českého svazu družstevních rolníků, do funkce tajemníka. V roce 1998 do 2002 byl Jan Sedmidubský jmenován do kolegia ministra zemědělství České republiky Ing. Jana Fencla a tuto funkci vykonával souběžně s funkcí tajemníka Svazu. Ten se v roce 2001 změnil na Zemědělský svaz České republiky a v něm do května 2004 pracoval opět ve funkci tajemníka. V květnu 2004 odešel do důchodu, ale dále byl zaměstnán na částečný úvazek jako poradce předsedy Zemědělského svazu České republiky až do roku 2011. Kromě toho byl

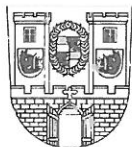
členem prezidia Státního zemědělského intervenčního fondu, členem Rady pro zemědělské pojištění a členem Komoditní rady pro obiloviny.

Za svou dlouholetou obětavou práci pro náš venkov obdržel vyznamenání Vynikající pracovník zemědělství a výživy, vyznamenání „Za vynikající práci“ a vyznamenání „Confederation europeenne de L'agriculture reconnaissance“.

Jeho cílem bylo dosáhnout mezinárodní spolupráce a mezinárodní výměny zkušeností zemědělských pracovníků již od šedesátých let. Inicioval zakládání klubů mladých zemědělských odborníků. Vždy bylo jeho prioritou vybojovat pro české zemědělce a zemědělské podniky co nejlepší postavení a pozici. Přednášel a publikoval o zemědělské problematice v Mladé frontě, Zemědělských novinách a odborných časopisech. Byl nesmírně pracovitý a přitom skromný člověk.

Byl také velký patriot a měl velmi rád Český ráj. Dlouhá léta odebíral Zpravodaj Šrámkovy Sobotky a zúčastňoval se srazů své třídy v Sobotce. Jeho nejhezčí chvíle byly ty, které prožíval na chalupě v Libošovicích, kde společně s manželkou Věrou, dcerami Věrou, Janou a Marií, jejich rodinami a především s milovanými vnoučaty trávil všechny volný čas.

Ing. Jan Sedmidubský zemřel 15. září 2011 po těžké nemoci.
R.

FRANTIŠEK HAVLÍK

František Havlík, rodák z Vesce u Sobotky. Toto spojení se nám vybaví při vyslovení jeho jména. A pak už další. Obecní starosta, starosta okresu soboteckého, zakladatel a dlouholetý velitel hasičského sboru ve Vesce a jeho doživotní starosta, župní dozorce a starosta hasičské župy Maštálkovy a další aktivity z oblasti veřejného života. Celý život prožil ve Vesce, zasloužil se o nebývalý rozkvět obce, ale není jejím rodákem.

Jeho otec Josef Havlík z Vesce pocházel, narodil se v č. 11. Měl

sedm sourozenců a jako prvorozený syn grunt zdědil. Než se tak stalo, oženil se s Kateřinou Štěpánkovou z Kostí. Na statku ve Vesce v té době žily mladší, nezaopatřené děti. Josef a Kateřina si proto na čas pronajali část dvora v Obrubech, kde se jim 5. ledna 1862 narodil jediný syn František. Do Vesce na rodný statek se Josef s rodinou vrátil až v roce 1871 ve svých 45 letech, kdy mu otec statek předal a sourozenci už byli zaopatřeni.

V té době bylo Františkovi 9 let. Gymnázium studoval v Jičíně a v Mladé Boleslavi, pak se vrátil domů. S novým domovem se sžil velice rychle, dokonce si pak vybral mezi místními děvčaty mladičkou nevěstu Barboru Ježkovou z č. 3, neteř dvorského rady Josefa Ježka, šlechtice z Pravomíru. Oženil se s ní v říjnu 1887. To bylo Barboře 16 let a ještě téhož roku se jim narodila dcera Marie. Jméno dostala po babičce z maminy strany. Později se narodili ještě dva synové: Josef roku 1892 a Jan roku 1899. Ti dostali jména po dědečcích.

To už byl František Havlík velmi aktivním občanem vesec-kým. Dnes bychom řekli, že to byl skvělý manažér. Dokázal získat peníze, byl rozvázný a pokro-

s profesorem Josefem Pekařem, kterému např. poskytl přesné údaje o zániku druhé semtinské lípy. Šířil hospodářský pokrok, aktivně pracoval v Hospodářském spolku

a v mnoha dalších organizacích, zvláště v orgánech agrární strany. Od roku 1911 byl předsedou okresní organizace agrární strany v Sobotce. Jeho výjimečné organizační schopnosti se ukázaly už v roce 1890, kdy se stavěla okresní silnice přes Hor-ka. Obec Vesec zabezpečovala část od erární kostecké silnice až mezi panská pole do půl druhé zatáčky k Oseku. Stavbu vedli inženýři Janota a

Obecní zastupitelstvo obce Vesce (František Havlík sedící třetí zprava)

kový hospodář, který měl na srdci veřejný zájem a rozvoj nejen svého hospodářství, ale celé obce. Od roku 1899 až do roku 1922 byl starostou spojené obce Nepřívěc – Vesec – Stěblovce. Po rozloučení obcí v roce 1922 zastával do roku 1924 funkci starosty v obci Vesec. Zároveň od roku 1907 do roku 1928 byl volen starostou okresu soboteckého. Samosprávná okresní zastupitelstva byla v roce 1928 rozpuštěna a zapojena do okresních úřadů, nástupců bývalých okresních politických správ. I v tomto novém orgánu působil do roku 1934. Pracoval rovněž v Okresní záložně hospodářské, v Okresním osvětovém sboru, v Okresním školním výboru a v místní školní radě. Byl i delegátem Zemědělské rady a roku 1901 kandidoval na zemského poslance. V roce 1908 byl vyznamenán zlatým záslužným křížem s korunou.

Zajímal se také o minulost kraje, v roce 1894 krátce re- digoval Věstník sobotecký. Znal se

Kosze Zemského výboru a pronájem stavby získal František Havlík z Vesce č. 11. Zajistil práci sedlá- kům s potahy, dělníkům při stavbě a ještě dobře prodal stavební ma- teriál z obecního lomu v Plakánku. Místní sedláci pracovali i při stavbě dráhy v letech 1901 až 1904. Když byl příjem do obecní pokladny, byla i obec upravená. V té době se postavila nová zvonice, hasičská zbrojnice, došlo i na obezdění ryb- níka na návsí. Lidé se naučili pra- covat pro obec. V roce 1927 se pustili do stavby kanalizace. Sed- láci půjčili povozy na dovoz rour zdarma, jen kočí dostali zaplacen po 10 Kč. Za roury zaplatili 1560 Kč, za položení dělníkům 560 Kč. Celé akci předcházelo vyhlášení soutěže o nejlépe upravenou obec. Soutěž organizoval Kruh rodáků a přátel města Sobotky a okolí v Praze. Na návsí byly zavezeny i četné rybníčky a prohlubně plné močůvky, odstraněny skládky dřeva a komposty. Poslední úpravy se týkaly posečení trávy a plevelů, mnozí natřeli a opravili své ploty.

V konečném hodnocení komisí, ve které zasedal i František Havlík jako okresní starosta, získala obec diplom za 1. místo a peněžitou odměnu 1000 Kč. Panu Havlíkovi záleželo i na těch nejmenších vesnicích. Je to patrné z toho, že odměnu ze soutěže si odnesly i další obce: Osek 1000 Kč, Netolice 600 Kč, Obruby 500 Kč, Spyšová 300 Kč. Všechny také dostaly diplom.

Ještě v úplném závěru starostování pana Havlíka byl v roce 1928 zaveden do Vesce elektrický proud. Stalo se tak na jeho doporučení, protože bylo možné získat na elektrifikaci státní dotaci. Je to až neuvěřitelné, ale od ustavující schůze až po otočení vypínačem celá akce elektrifikace trvala 99 nebo 100 dní (nevím, zda rok 1928 byl přestupný).

Velkou láskou pana Františka Havlíka byli hasiči. V roce 1899 založil ve Vesci Sbor dobrovolných hasičů, řádně ho vycvičil a jeho velitelem byl až do roku 1923. Vesečtí hasiči patřili mezi nejaktivnější v okolí. V roce 1905, šest let od založení sboru, se ve Vesci konal župní sjezd. Cvičení probíhalo na poli velitele Františka Havlíka, který byl v té době župním dozorcem u hasičské župy Maštálkovy č. 57 v Sobotce. Tuto funkci vykonával až do roku 1926, kdy byl po smrti Jindřicha Gustava Maštálky zvolen župním starostou. Tento post zastával až do své smrti. V místním sboru byl po roce 1923 zvolen předsedou, také až do konce života.

František Havlík měl vzácný dar. Dokázal dávat lidem dohromady, ocenit jejich práci a v neposlední řadě využít své veliké organizační schopnosti. Uměl uspořádat slavnosti k různým příležitostem. Třeba sázení stromů na návsi v roce 1917. Daroval ovocné stromky, které sám vypěstoval, pozval pana okresního hejtmána, místodržitelského radu Bohumila Pecku z Jičína, školní děti ze Sobotky – a už z toho byla

velká sláva. První štěp sázel pan místodržitelský rada Pecka, druhý pan notář Jaroslav Ponec ze Sobotky, pak zdejší občané – z každého čísla jeden. Zároveň na návsi u sochy sv. Trojice zasadili dvě lípy za padlé vojáky ve světové válce. Za Jana Ječného z č. 5 sázel vesecký osadní starosta Josef Brixí z č. 7 a za Jana Šoutu z č. 4 František Havlík, okresní a obecní starosta.

Velkolepou slavnost zorganizoval při oslavách 30 let hasičského sboru. Opět se zúčastnila celá Maštálkova župa. Dvanáct zakládajících členů sboru převzalo čestné medaile. Zároveň byli jmenováni čestnými členy sboru a také dekorováni medailí pan poslanec Bohumír Bradáč a pan župní hasičský dozorce Josef Tůma z Březiny, majitel cihelny, původem z Markvartic.

Důvodem pořádání jiných slavností bylo např. jmenování čestných občanů obce: v roce 1930 ministra Bohumíra Bradáče a v roce 1933 předsedy agrární strany Antonína Švehly, na jehož počest byla na návsi zasazena lípa.

František Havlík dokázal získat známé a vlivné osobnosti, obec vzkvétala. Doškové střechy vystřídaly tašky, roubené chlévy a stodoly nahradily hospodářské budovy z cihel. Stavební materiál dodávala často cihelna pana Tůmy. Zemědělci zakládali družstevní spolky, pěstovali nové plodiny, odvodňovali pozemky a zemědělství bylo na vysoké úrovni.

Za své zásluhy o obec a celý okres byl František Havlík jmenován čestným občanem všech obcí na Sobotecku, čestným členem všech hasičských sborů a čestným pantatínkem sobotecké obce baráčníků.

V roce 1921 předal František Havlík hospodářství synovi Josefovi, který se oženil s Marií Černou z Libošovic, dcerou jednoho z největších tamních sedláků. Spolu se ženou Barborou odešli na vejměnek do č. 19, po-

staveného na počátku 19. století na zahradě náležející k č. 11. Manželé byli velmi oblíbeni, a když paní Barbora 7. června 1933 zemřela, pohřbu se zúčastnilo mnoho lidí a spolků. Průvod vedl od Vesce až do půli cesty k Nepřívěci, kde byla uložena do rodinné hrobky. Loučila se s ní celá hasičská župa Maštálkova, Selská jízda, ředitelství Okresní hospodářské záložny v Sobotce, Správa družstevních závodů v Dražicích, úředníci Okresního úřadu v Jičíně i 7 kněží z okolí.

Po její smrti se František Havlík oženil podruhé, vzal si Ludmilu Culíkovou, industriální učitelku v Sobotce. Svatbu slavili 11. ledna 1934. Jejich manželství netrvalo dlouho, 28. února 1938 ve věku 76 let umírá i pan František Havlík. Opět se vydal dlouhý průvod k nepřívěckému hřbitovu. Selská jízda, hasiči, baráčníci v krojích, myslivci, cestáři, zástupci úřadů, kněží včele s panem děkanem Josefem Prokopem Černým z Libuně a velké množství lidí. Nad hrobem se s ním rozloučil za Zemskou hasičskou jednotu bratr Antonín Šembera, za hasičskou župu Maštálkovu, která se také celá pohřbu zúčastnila, bratr místopředseda ing. Vít Švandrlík, za Okresní výbor jičínský pan Hlaváč, za Domovinu pan Josef Macoun a další. Zvlášť dojemné bylo loučení pana starosty Josefa Folprechta z Obrub, který mu přinesl zem z jeho rodiště, aby se mu na ní dobře odpočívalo. Vesecký starosta pan Jaroslav Brixí se za sousedy rozloučil na jeho dvoře.

Jako zaniklo jméno Havlík v č. 11 a 19, tak byste marně hledali na hřbitově v Nepřívěci i hrob rodiny Havlíkových. Syn Josef, který převzal č. 11, měl jedinou dceru, se kterou se oženil pan František Ječný z č. 5. Druhý syn Jan zemřel v roce 1955 bezdětný. V Sobotce byla otevřena nová část hřbitova a většina veseckých hrobů byla z Nepřívěce přemístěna tam.

Marie Šimůnková, kronikářka, Vesec

CO SI PŘEČTEME

V půli března vyjde letošní první číslo vlastivědného sborníku Českého ráje Od Ještěda k Troskám. Je do něho zařazena prezentace obce Mladějov (Mladějovsko) od Jany Matyášové, kronikářky Mladějova, s podklady od dalších kronikářek přidružených obcí. Celou řadu zajímavých historických i místopisných údajů do článku vnesl i historik Karol Bílek. Pro většinu čtenářů jsou to údaje zcela nové a stojí za přečtení. Doprovází je i řada historických

i současných fotografií.

Kromě tohoto vpravdě „soboteckého“ čtení je zajímavá např. historická studie Jany Jindrové Vznik české školy v Hodkovicích n. M., prezentace obce Březina, Memoáry parašutisty pplk. Čestmíra Šikoly (podklady od Mgr. Šusteka), článek Vrat. Švermy z Veselého u Mn. Hradiště s názvem Žijeme na mořském dně, dále od V. Zajíčka o novém Obřím sudu na Javorníku, vzpomínka V. Jenšovského na svého otce – historika, Ohléd-

nutí za Václavem Havlem a další a další příspěvky. Časopis OJKT je v Sobotce v prodeji v trafice Janů a v Knize Passim pod podloubím. Tamtéž je ještě v prodeji několik výtisků předchozího čísla, kde zaujme prezentační článek Libošovic a jejich okolních vesnic zpracovaný Alenou Pospíšilovou, která před lety vedla místní knihovnu.

Časopisy je možné si přečíst či zapůjčit v Městské knihovně Františkově Štábla.

Josef Jindra

KULTURNÍ PODZIM 2011 V LIBOŠOVICÍCH

Pod dohledem svatého Floriána se v libošovickém hotelu Český ráj na podzim konala řada příjemných setkání, divadelních představení a besed. Jejich sérii, řečeno sportovní terminologií, odstartovala **Krkonoská dechovka z Jablonce n. Jizerou** odpoledne v neděli 25. září.

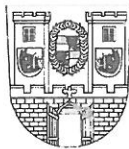
Poslední zářijový pátek se v podvečer poprvé sešli příznivci tradičních libošovických besed. Rodem se Sobotkou a Libošovicemi spřízněná **Tereza Hofmanová** poutavě vyprávěla o **Peru** a svůj tamní čtyřměsíční pobyt, věnovaný dobrovolnické práci v sirotčinci, výuce angličtiny v jazykové škole, výletům do And i čtyřtýdennímu dobrodružnému cestování po této vzdálené exotické zemi dokládala promítáním bohaté fotodokumentace. Cenné zkušenosti a nevšední životní zážitky obohatily nejen tuto mladou, odvážnou ženu, ale prostřednictvím jejího poutavého líčení i přítomné posluchače. Cestování byl věnován i druhý kulturní večer, jehož posluchači a diváci se vypravili společně s **Františkem Janovským na Island**. Většina z nich si z besedy

odnášela nejen zajímavé informace, ale i knihu, kterou pan Janovský o své napínavé cestě napsal.

V pátek 28. října sklidil zasloužený potlesk divadelní soubor **Krkonos z Vysokého nad Jizerou**, který uvedl divadelní hru M. Horníčka **Dva muži v šachu**. Také další představení mělo u početných diváků velký úspěch. Tentokrát na pozvání přijeli do Libošovic nadšení ochotníci z divadelního souboru **Vojan z Libice nad Cidlinou**. Výpravná scéna s dokonalými kulisy, skvělé výkony herců a vtipný divadelní kus současného francouzského autora, režiséra a herce F. Joffa **Prázdniny snů** přispěly k velké spokojenosti místních i vzdálených příznivců divadla.

Třetí beseda zavedla příznivce cestování do afrického **Maroka**. Zkušený cestovatel a fotograf **Milan Krása**, člen neformálního sdružení fotografů Fotodružina, zachytil objektivem svého fotoaparátu tradiční život v marockých vesnicích i nevšední pohledy na Maroko, jak je s cestovkou nelze poznat. Promítání fotografií bylo spojeno s popíjením marockého čaje.

50. výročí založení **Mysliveckého sdružení Libošovice** připomněli myslivci sobě i veřejnosti uspořádáním slavnostního večera. Lesem vonící sál vyzdobený velkým smrčkem, jedlová větvička na každém stole, stylové občerstvení z myslivecké kuchyně a myslivci oblečení do slušivých uniforem vytvořili opravdu sváteční atmosféru. Historii sdružení po celých padesát let do spolkové kroniky pečlivě zaznamenával jeden z jeho zakladatelů, nedávno zemřelý kronikář pan Miroslav Jirčák. Vzácným hostem a přednášejícím do zelená laděného večera byl emeritní lektor a zkušební komisař myslivosti **PhDr. Čestmír Jung** z Jičína. Zájem pamětníků vyvolalo promítání historických fotografií z přílohy kroniky Sdružení se vzpomínkami na bývalé členy a komentářem k zachyceným brigádám, honům a dalším akcím a událostem. Myšlenkou, že myslivost není pouze a jen les a lov, ocenil činnost myslivců ve svém vystoupení i starosta Libošovic Vít Svoboda. Poděkoval jim za jejich činnou práci pro společnost a při ochraně přírody a za jejich zapojení do kul-

turního a společenského života obce. U příležitosti jubilea předal mysliveckému sdružení „Čestné uznání za záslušnou práci pro přírodu, zvěř a myslivost“. Kratochvilným vyprávěním, autorským čtením myslivecké povídky v podkrkonošském nářečí a zpěvem za doprovodu své harmoniky ukončil příjemný večer lidový vypravěč a spisovatel **Jaroslav Křepka** ze Semil.

Další divadení představení bylo v podání divadelníků z **Přepeři**.

Tento soubor uvedl hru *Dívčí válka*.

Také poslední z podzimních kulturních pořadů byl věnován lidovému vyprávění. Známa vypravěčka z Vysokého nad Jizerou **Slávka Hubačková** přednesla v krkonošském nářečí veselé povídky o svérázných osobnostech a postavičkách z Krakonošova království. Však také zaplněný sál přišel pozdravit sám **Krakonoš** a stále svěží sedmdesátníci Slávce poblahopřál a předal kytici.

Poděkování za bohatou kulturní nabídku patří všem, kteří věnovali čas a energii výše zmíněným pořadům, starostovi Vítu Svobodovi, myslivcům, Obecně prospěšné společnosti pro Český ráj zastoupené ředitelem Ludkem Láskou, za technickou podporu a propagaci Mírovi Vaňkovi i všem účastníkům, kteří svým zájmem o dění v obci přispívají k její soudržnosti a dobrým sousedským vztahům.

MAPOS

KRAJANSKÉ HROBY

Místo posledního odpočinku Otýlie Sklenářové-Malé na pražských Olšanech foto: Hana Kábová

Dnes si připomínáme sté výročí úmrtí Otýlie Sklenářové-Malé, asi nejvýznamnější české herečky 2. poloviny 19. století. Narodila se ve Vídni 12. prosince 1844. Její otec Antonín Malý, vrchní vojenský lékař, pocházel z Dolního Bou-

sova. Matka jí zemřela roku 1852 a otec poslal osmileté děvčátko do Čech. V Libuni u přátel Kendíkových poznala „libuňského jemnostpána“ P. Antonína Marka, ale hlavní část svého více než ročního pobytu v Čechách prožila

u babičky v Dolním Bousově č. 131. Chodila tady i do školy a naučila se dobře česky. Do městečka se ráda vracela. Asi nejznámější je její účast při svěcení praporu dolnobousovského zpěváckého spolku Stojmír. Už v předvečer slavnosti 23. září 1865 recitovala na slavnostní akademii (zpíval na ní mj. i Markvartický zpěvácký spolek), při vlastním svěcení 24. září byla jednou z dam, které byly kmotrami praporu, a na odpolední zahradní slavnosti přednesla projev a vyzvala přítomné ke sbírce na stavbu Národního divadla. Členkou Prozatímního a pak Národního divadla v Praze byla v letech 1863-1903, účinkovala při obou slavnostních otevřeních Národního divadla. Jejími žačkami byly např. Růžena Nasková a Jarmila Kronbauerová.

Otýlie Sklenářová-Malá zemřela 23. února 1912 a pohřbena je v Praze na Olšanech.

K. B.

VZPOMÍNKA NA JAROSLAVA PELDU

Před 150 lety, 19. února 1862, se v Sobotce narodil Jaroslav Pelda, významná osobnost veřejného života v Sobotce od konce 19. století. Studoval střední školu

v Jičíně a ve Vídni. Snažil se povznést hospodářský význam Sobotky. Zprvu ho zaujala myšlenka rozšířit zde pěstování lnu, o čemž napsal i rozsáhlý článek do Věstníku

soboteckého roku 1894. Zemědělská rada mu dokonce přispěla na zřízení tírny lnu (původní ze Spyšové byla přenesena na Staňkovu Lhotu). Byl dlouholetým náměstkem sobotec-

kého starosty, pracovníkem a v letech 1907-1933 ředitelem Městské spořitelny, starostou Obchodního grémia, předsedou Okresní péče o mládež, předsedou místní skupiny Československého červeného kříže atd. Svými národohospodářskými články přispíval do denního tisku.

Měl po celý život blízký vztah ke kultuře. Spolu s bratrem Milošem pomáhali svému

bratranci prof. Josefu Pekařovi shromažďovat materiál k jeho knize o Kosti. Pracoval v místní školní radě, ve výboru Musejní společnosti, Národní jednoty severočeské, Ústřední matice školské, Jeřábková družstva, Klubu českých turistů a v Okresním osvětovém sboru. Časopis Český lid uveřejnil roku 1929 ve svém 29. ročníku na s. 378-379 jeho článek Zmizelý větrný mlýn na

Bořenovách u Sobotky. Zasloužil se i o záchranu soboteckého kostela, o provoz kina a výstavbu koupaliště. K jeho zálibám patřilo cestování, zvláště rád navštěvoval místa konání olympijských her, dokonce i v USA.

Jaroslav Pelda zemřel 15. června 1951 v Sobotce a jeho zásluhy o region nebyly nikdy náležitě zhodnoceny. Za totality se to nesmělo. K. B.

NA SOBOTECKU JSEM SLAVÍKY PŘECI JEN NAŠEL!

Docela mě to mrzelo. Několikrát jsem kolem Humprechtu krále pěvců hledal a nikdy nenašel. Nevěřím, že se tam v máji některý nezastaví, ale já jsem ho tam potvrdit nedokázal. Když jsem byl hostem Jana Rosáka v rozhlasovém pořadu, uvedl jsem tam zkoumané území prvně pod názvem Od Humprechtu k Jizeře. A ujalo se to. V roce 2011 jsem do stínu půlměsíce vyrazil znovu, abych se tou krajinnou úsečkou Humprechtu pokud možno opravdu dotknul. Nafotil jsem při té příležitosti Semtinskou lípu. Coby dopisovatel regionálního týdeníku jsem se totiž už dlouho chystal rozhlásit, že strom přežil vlastní smrt. Slavíka jsem tam však tehdy nezjistil ani kolem koupaliště, ani jinde. A to se v jednu chvíli zdálo, že na hlasovou provokaci nějaký odpověděl. Na odjezdu k Bousovu jsem ještě přibrzdil v Trníně, zaujal mne za vsí

nevelký lesík. Vlastně tak malý, že by tam slavík ani být nemohl. Jak by to ale Trníně slušelo, slavíci totiž trníně milují! Opravdu. Nejde ani vyslovit pocity, rozkvetou-li trnky třeba v údolí hradišské Nedbalky, definitivně tím připraveny uložit jedné z nejbližších nocí do provoněných peřin pouští i mořem utahaná křídla slavičí. Inu, dokáží se všechna ta roští vyhecovat! Malíři i básníci buď v místech nežijí či chodí jinam. Pozvedám onu „rukavici“ tedy za ně a reportuji v čase do všech stran.

Až do roku jedenáct jsem psal v souvislosti se slavíky trníně pouze s malým písmenem. Už to neplatí. Nezdálo se mi tehdy cosi na tom prvním zastavení v Trníně a vrátil jsem se v příhodnější noc. To už v lůnu Klenice dávno nebylo místa prostého slavičích tónů. Nedošel jsem ani k hranici krajů pod Rachvaly, když se v polospuštěném okénku

odrazila známá píseň. Zašlápl jsem brzdu, abych zdroj rychle lokalizoval. Přicházel přeci jen z Trníně!

Všechno později v tom přeskromném místě klaplo a já tak úspěšně vstoupil na Sobotecko. Slavíci vyvedli mladé, vyměnili peří na cestu a odletěli. Zůstaly vzpomínky a velká naděje.

Přestože na této hranici regionálního rozšíření druhu počty kolísají, jsem si téměř jist, že se do Trníně už za pár týdnů vrátí. Do místa nejmenší rozlohy z více jak padesáti sledovaných hnízdišť. Jak málo slavíkům stačí ke štěstí!

Poděkovat bych chtěl do Trníně za umožnění přístupu na pozemek a současně pozvat k návštěvě probíhající výstavy v dolnobousovské faře. Potrvá do konce března. A slavíci Sobotecka tam budou konečně právoplatným účastníkem!

Pavel Kverek

ŠRÁMKOVSKÁ LEDNOVÁ JUBILEA

V druhé půli ledna (nebo o málo později) se shodou okolností schází několik šrámkovských výročí. V první řadě ve čtvrtek 19. ledna uplynulo už 135 let, co se v domě č. 4 na soboteckém náměstí, kde je dnes knihovna, narodil v rodině berního úředníka Šrámkova sobotecké rodačce Anně (rozené

Ptáčnickové) syn František. Proslavil se jako básník, ale i dramatik a prozaik Fráňa Šrámek. V rodné Sobotce žil jen do svého šestého roku, pak byl otec přeložen do Zbiroha a postupně do dalších měst, jak bylo za Rakousko-Uherska zvykem berní úředníky překládat, aby se nesblížili příliš s těmi, jejichž

daňové povinnosti měli hlídat. Maminka se po ovdovění do Sobotky vrátila a básník Fráňa pak za ní jezdil od roku 1920 skoro každé prázdniny. Naposledy byl v Sobotce na jejím pohřbu v červnu 1938. Pak sem už bohužel nikdy nepřišel. Že se ale do Sobotky chystal, dosvědčuje zápis Jana Šolce

v městské kronice za rok 1947: „V dopise Šrámek slibuje, že na prázdniny přijede, avšak nemoc v létě se zhoršila, a nepřijel.“ Byť měl zajištěný na náměstí u Pekařů v čp. 197. O jeho „návrat“ do rodné Sobotky se postarala jeho žena Milka. Urna s básníkovými ostatky je na soboteckém hřbitově od léta 1952, pak sem přestěhovala i zařízení bytu včetně knihovny a archivu. Že rodné Sobotce a jejímu krásnému okolí věnoval Šrámek řadu krásných básní, to asi připomínat nemusíme.

O dva dny dříve jsme vzpomínali nedožitých 95. narozenin **prof. Františka Buriánka**, který se životu a dílu Šrámkovu věnoval s velkou znalostí i péčí. Jeho šrámkovská bibliografie je vskutku bohatá. Dbal o vydávání Šrámkova díla, ale byl nucen pečovat i o jeho „čistotu“ vypuštěním některých básní z jeho sbírek. V žádné z Buriánkových prací o Šrámkovi se také nedočteme, že i on přispěl koncem roku 1924 svou statí do ankety Proč nejsem komunistou. Buriánek to nepochybně věděl, ale věděl také, že by širší povědomí o tom mohlo v desetiletích totality básníkovu památku „poškodit“. Kdo nezapomněl na situaci v 50. i dalších desetiletích, ten to snad nebude prof. Buriánkovi vyčítat.

6. ledna 1912, přesně před sto lety, zemřel ve věku 81 let vážený sobotecký měšťan a obchodník **Josef Pícek**, strýc a kmotr Fráni Šrámka, otec legionářského generála MUDr. Josefa Pícka. Byl prvním jednatelem Občanské besedy, dlouhá léta zasedal v okresním zastupitelstvu a v soboteckém městském i obecním zastupitelstvu a jako první radní zastupoval koncem sedmdesátých let starostu.

Před devadesátí lety – 1. února 1922 měl ve Vinohradském divadle premiéru **Měsíc**

nad řekou (v režii Jaroslava Kvapila). Před čtyřiceti lety, 26. ledna 1972 zemřel jeden z našich nejvýznamnějších charakterních herců, **František Smolík**. Vytvořil např. krásnou roli faráře Hory ve filmu Léto. Půvabná a nadějná mladičká herečka **Jana Rybářová**, „Anička posedlá“ ze Stříbrného větru, ukončila svůj život 11. února 1957. Jeden z členů Šrámkovy sobotecké družiny, **prof. Ladislav Mach** má obojí výročí, narodil se v Sobotce 25. ledna 1892 a zemřel v Jičíně 22. ledna 1957. Poslední den v lednu roku 1982, tedy před třiceti lety zemřel hudební skladatel **Jiří Srnka**, autor krásné, sugestivní hudby ke Krškovým šrámkovským filmům *Měsíc nad řekou* a *Stříbrný vítr*. Narodil se 19. srpna 1907. 10. února 1962 zemřel **Max Švabinský**. Na Sobotecku tvořil za svých pobytů ve Skokovech a na Písku u Malechovic. Vytvořil i portrét Josefa Vincence Nováka a známku s portrétem Fráni Šrámka. Na známce vyšel i jeho sv. Jan Křtitel, vytvořený v Plakánku.

Jsem na pochybách, je-li ještě i pro současnou generaci Šrámek „básníkem mládí a lásky“. Významné místo v naší národní kultuře mu ale bude nepochybně patřit vždycky.

Oldřich Daněk * 16. 1. 1927

Nedožitý 85. narozeniny dramatika a spisovatele Oldřicha Daňka připadají na letošní 16. leden. Od podzimu 2000 se můžeme už jen sklonit u jeho hrobu na soboteckém hřbitově. Ač rodák z Ostravy, byl spjat i s naším krajem. Na počátku 50. let byl režisérem tehdejšího Krajského oblastního divadla v Hradci Králové. V posledních letech trávil letní období kousek pod soboteckým hřbitovem, v domku, který dodnes poznáme podle daňčích parohů. Z desítek jeho divadelních her zůstávají mnohé živé, mj. *Vévodkyně valdštejnských*

vojsk nebo *Kulhavý mezek* aneb *Výbuch na jičínském zámku*. Čtené zůstávají i jeho historické romány, zejména volná trilogie o době posledních Přemyslovců *Král utíká z boje*, *Král bez příliby* a *Vražda v Olomouci*.

Prof. Josef Pekař + 23. 1. 1937

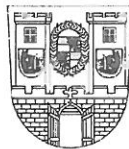
Jeden z nejvýznamnějších našich historiků, univ. prof. Josef Pekař vždy tíhl ke svému rodnému kraji – Českému ráji. Rád procházel krásnými místy kraje, ale zasvětil mu i jednu ze svých nejzajímavějších prací, *Knihu o Kosti, hradu a panství uprostřed Českého ráje*.

Není bez zajímavosti, že ke svému textu o Českém ráji *Kousek země* (1925) nakreslil Karel Čapek Trosky a v popředí Josefa Pekaře. Tomu se prý obrázek nelíbil. Také by ho na něm asi nikdo nepoznal. Jisté je, že ve vydání Čapkova textu v *Obrázcích z domova* (1953) obrázek zůstal, ale musely být vypuštěny tři věty o prof. Pekařovi.

Připomínalo se v nich, že je „také z tohoto kraje a pravý vlastenec od Kosti“, a poslední věta říká: „Nakreslil jsem aspoň pana profesora Pekaře, jak si to rázuje po kraji, v němž se mu dobře zalíbilo.“ Škoda, že tento komunistickou cenzurou pokrácený text byl přetištěn v reprezentační publikaci *Krajinou Českého ráje – Sobotecko* z roku 1999.

Prof. Pekař zemřel 23. ledna 1937. Prezident Masaryk, který polemizoval s Pekařovými názory na smysl českých dějin, nechal dát k Pekařově rakvi kytici s textem: „Profesore Pekaři, vzpomínám často na Vás a naše styky. Byl jste hodný člověk.“

Samozřejmě byl prof. Pekař víc než jen „hodný člověk“. Jeho přínos české historii zůstává nesporný, jeho odkaz se snaží naplňovat Pekařova společnost Českého ráje. /AF/

K ÚMRTÍ VÁCLAVA HAVLA

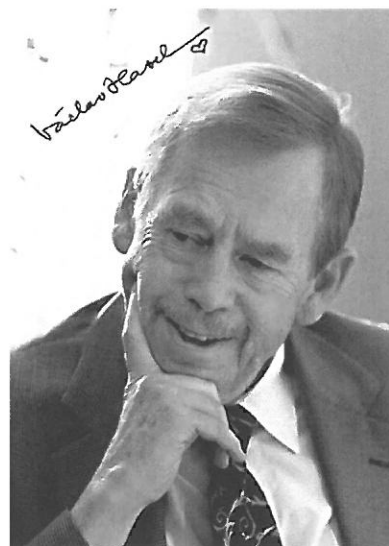
Smrt pana prezidenta přinesla smutek i k nám. S Alenou Pospíšilovou a Lenkou Dědečkovou jsme zapálili svíčky na pražské Národní třídě a vzpomínali hlavně na listopad 1989. A došlo i na otázky bez odpovědí: proč Václav Havel se nikdy oficiálně nezastavil v Sobotce, i když měl k našemu kraji blízko? Vždyť tu měli chalupy jeho přátelé a spolupracovníci Michael Kocáb, Jaroslav Šedivý a Ladislav Špaček. Zнала se s ním i Tamara Kafková. 3. 11. 1994 přijal na Pražském hradě i soboteckého starostu Jaroslava Kolumpka. Přes Sobotku jezdíval na svůj Hrádeček u Trutnova (Lidová fáma praví, že si jednou s potěšením fotografoval zdaleka viditelný nápis Za mír, za socialismus na kravině ve Staňkově Lhotě. A jiná, že si v Sobotce u stánku kupoval cigarety.). Po Liberci ho v srpnu 1968 vozil pozdější libáňský starosta Jan

Šesták. Vlastnil díla malíře Vladimíra Komárka, cenil si politických plakátů Václava Ševčíka z roku 1968 i 1989.

Na Havlovy texty došlo samozřejmě i o Šrámkových Sobotkách. Dlouho jsme vzpomínali na úvodní slovo prof. Mirko Nováka před inscenací Zahradní slavnosti 10. 7. 1965 v podání mladoboleslavského Kollára. Ohlasy Šrámkova díla u Václava Havla přiblížil nedávno našim čtenářům Jan Bílek (ZŠS 2011, č. 4, s. 8). Zmiňoval se o nich i Aleš Fettes.

Nebo jiné otázky, stále naléhavé: proč se tak těžko prosazuje jeho heslo Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí? Proč přestává platit, že samospráva se má vrátit i do těch nejmenších obcí? Atd.

Václava Havla si vážila a měla ho ráda většina lidí – od světových státníků po prosté lidi z našeho venkova. Vzpomínám si, jak jsme byli

navštívit starou paní Zemánkovou ve Važicích. Povídali jsme si o lidových zvycích a životě na venkově. Poodešla si pro něco do vedlejšího pokojíčku, nechala pootevřené dveře a já tam spatřil malý oltáříček, jehož jednu stranu zdobil obrázek Jana Pavla II. a na druhé straně byla fotografie Václava Havla. To říkalo vše.

Karol Bílek

VZPOMÍNKA

V loňském roce nás opustilo několik spoluobčanů, kteří pro soboteckou veřejnost a pro dobrou pověst města odvedli velký kus práce. Vzpomeňte: JUDr. Stanislav Houžvička, MUDr. Jarmila Doštalová, František Kučera, Václav Linhart, ing. Jan Sedmidubský, Marie Zakouřilová, Ludmila Kolumpková. Pouze F. Kučerovi (č. 2) a ing. Sedmidubskému (č. 6) jsme věnovali větší vzpomínkové články. Dva ze jmenovaných byli dlouholetými spolupracovníky našeho časopisu a bylo by nevděkem, kdybychom jejich úmrtí zaznamenali pouze jednořádkovým oznámením.

Pan Václav Linhart zemřel 10. května ve věku 83 let. Dlouholetý ekonom Strojtexu v Dolním Bousově se mnoho let podílel na práci Městského národního výboru, povětšinou ve funkci místopředsedy. Byl i poslancem Okresního národního výboru v Jičíně. Vždy klidný

a rozvážný uvítal jménem Sboru pro občanské záležitosti mnoho desítek malých Sobotáků do života, s mnohými spoluobčany se rozloučil smutečním proslovem. Do ZŠS nám napsal řadu článků, zvláště o hospodaření MěstNV. I v důchodu byl ještě platným členem vedení Klubu přátel města Sobotky.

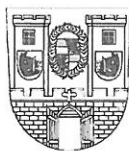
17. října nás opustila rovněž ve věku 83 let paní Ludmila Kolumpková. Ti nejstarší ji pamatují jako jednu z prvních soboteckých skautek, ti mladší jako výbornou odborně vzdělanou vedoucí „baťovny“, jak se stále říkalo prodejné obuvi na soboteckém náměstí přes mnohé změny jejího názvu. Nebylo snad jediného zákazníka, jehož přání by nesplnila. Kdo vstoupil do prodejny, nakoupil zpravidla mnohem více, než bylo jeho záměrem. Navíc od rodičů Rottových a prarodičů Hortlíkových (dědeček byl jedním z informátorů Josefa Štefana Kubína při jeho sběru li-

dových vyprávění) znala dokonale Sobotecko a jeho tradice. Svá vzpomínání dovedla i písemně zaznamenat, a tak vznikly desítky jejích článků o lidových zvycích a tradicích Sobotecka. Publikovala je nejen v našem časopise, ale i v baráčnickém mladoboleslavském Životě Budovcovy župy.

Závěrem vzpomeňme úmrtí paní Marie Zakouřilové, která nás opustila 16. října ve věku 84 let. V tradicích svého rodu se dlouhá léta pečlivě starala o sobotecký hřbitov. Při vzpomínce na ni vidíme i její tchyni, starou paní Anastázii Zakouřilovou, vzpomínáme i na jejího manžela Karla a syna Karla, kteří ji na hřbitov pod Humprechtem předešli.

Díky všem jmenovaným za jejich práci, vzpomínka patří i všem dalším, kteří nás vloni navždy opustili. Nezapomeneme!

K. B.

NÁVŠTĚVA Z MOSKVY

Na svůj pravidelný studijní pobyt v České republice přijela v listopadu a prosinci loňského roku moskevská bohemistka Ludmila Budagovová. Setkala se v Praze nejen s ředitelem partnerského hostitelského pracoviště, Ústavu pro českou literaturu Akademie věd ČR, ing. dr. Pavlem Janáčkem, ale s celou řadou dalších přátel a příznivců, mj. navštívil režiséra

Jiřího Hrašeho. V kulturním programu zhlédla představení Známe ještě starší lidi dvojice Jiří Suchý – Jitka Molavcová v divadle Semafor. Zúčastnila se i několika seminářů hostitelského pracoviště. O prvním prosincovém víkendu přijela na pozvání předsedkyně kulturní komise města Marie Sekerové do Sobotky, kde pak několik dní pracovala na souborném vydání svých

přednášek proslavených na festivalu Šrámkova Sobotka a dalších textů věnovaných městu.

Pochopitelně se i zde odehrála společenská část návštěvy, když ji navštívil starosta města Stanislav Tlášek, dále manželé Bičíšovi, Bilkovi, Petránkovi a akademický malíř Zdeněk Kerda.

J. B.

SOBOTEČTÍ BARÁČNÍCI V ČASE ADVENTNÍM

Vánoční posezení

Dobrou tradicí v předvánočním čase se ukázalo být konání vánočního posezení členů Baráčnické obce Sobotka. Tuto milou tradici jsme neporušili ani letos a na posezení s přáteli jsme si pozvali konšely Obce, své příznivce i vzácného hosta, pana starostu. Vše důležité se odehrálo v sobotu 17. prosince od 14 hodin v klubovně soboteckých hasičů. Místnost jsme si vánočně vyzdobili. Stoly byly pokryty bílými ubrusy, na nich se třpytily stříbrné řetězy, barevnost doplňovaly zelené větvičky jehličnanů a barevné papírové řetězy.

Nechyběl ani ozdobený vánoční stromček, sice malý, ale o to krásnější, a samozřejmě svíčky, ty k Vánocům neodmyslitelně patří. Jejich plápolavé světlo symbolicky připomíná příchod nového života. Přípravy probíhaly u baru i v kuchyni. Tetičky napekly cukroví, slané pečlivky, nazdobily jednohubky, nakrájely klobásky. Všem se připravil s těmito dobrotami tácek, aby každý ochutnal. Naše kuchařky – tetička Votrubová a Horáková – se pustily do pečení vinných klobás, které se podávaly jako hlavní chod, s okurkou, hořčicí a chlebem.

Manželé Huňatovi se postarali o to, aby pivečko bylo dobře vychlazené, připraveno bylo i něco ostřejšího na přípitek.

Zasedání zahájila rychtářka teta Rulcová, přivítala přítomné a popřála všem krásné vánoční svátky a šťastný nový rok. Švandymistrová teta Pažoutová nás vyzvala ke zpěvu koled. Letos nás na zasedání přišlo méně než je obvyklé, proto bylo i méně zpěváků a tak nějak nesměle se v místnosti ozývaly tóny známých koled.

Po tomto kulturním vystoupení už probíhala volná zábava. Soused Baše se proměnil v DJ a pouštěl nám skladby všech žánrů. Pochutnali jsme si na klobáse i cukroví. Hodně se povídalo i vzpomínalo na události a zážitky končícího roku, některé z nich byly veselé a s chutí jsme se jim zasmáli, některé byly vážné, ty nás přiměly k zamyšlení. Ale takový je život obecně, někdy se daří, jindy se zase nedaří.

Čas, kdy je člověk mezi přáteli a dobře se baví, utíká hezky svižně. A když už se všechno snědlo, vypilo i povědělo, nadešel čas loučení.

Klubovnu jsme po sobě uklidili, popřáli si krásné svátky a zamířili do svých domovů. Ti, co ještě neměli dost, se vrhli do nočních ulic hledat místo, kde by ještě dostali něco k pití a pokračovali v načatém večeru. Takové bylo vánoční zasedání soboteckých baráčníků.

Živý betlém na soboteckém náměstí

V neděli 18. prosince zbývalo do Štědrého jen šest dnů, když se sešli sousedé a tetičky na soboteckém náměstí k přípravě živého betlému. Sousedé stavěli jesličky, tetičky oblékaly žáky základní školy do kostýmů. Páni učitelé připravovali aparaturu k vystoupení svých zpěváků. Byl to pěkný pohled, jak to šlo hezky všechno od ruky.

Jako první se nám představila dechová hudba pana Žďánského. Již první tóny vánočních koled přilákaly místní i návštěvníky Sobotky blíže k vánočnímu stromu. Společně si mohli i zazpívat. Přesně v době, kdy na věži odbíjela desátá hodina, vystoupil náš ponocný soused Baše a odtroubil desátou na roh. Začal

hlavní program nedělního dopoledne. V jesličkách jako Ježíšek spinkal malý Josífek manželů Kverkových. U Ježíška stála Marie a Josef, kolem byla i zvířátka, koza Enži a beránek. Tři krále přivezla na voze, taženém koněm, paní Brixí, několikrát objeli náměstí, aby si krále mohli návštěvníci prohlédnout. Přivítání si vzala na starost švandymistrová teta Pažoutová. Soboťákům popřála krásné prožití vánočních svátků a šťastný a úspěšný nový rok. K přání se přidal pan učitel a děti ze základní školy, které začaly zpívat sevíčený vánoční program. Zpívaly s radostí a odměněny byly potleskem zaplněného náměstí a potom i sladkostmi, které jsme pro ně my, baráčníci, připravili. Ukázka živého betlému byla ukončena opět trubením na ponocenský roh.

Malí návštěvníci si mohli po vystoupení pohlédnout na zvířátka, dospělí návštěvníci se mohli občerstvit u stánku s teplými nápoji, které nabízel členky Sokola.

Setkání občanů u vánočního stromu a živého betlému se vydařilo. Zpívání dětí a jesličky se stávají dobrou tradicí v čase předvánočním. Je to ta vzácná chvíle, kdy zapomeneme na starosti s přípravami na svátky, přerušíme nakupování, uklízení, pečení a vaření a jdeme se společně pobavit a zavzpomínat na to, jaké to bývalo za našeho dětství, kdy se takřka v každé rodině vánoční zvyky držely. Dopřejme i dnes našim nejmladším ty chvíle štěstí, rodinné pohody, klidu a míru.

Hodně zdraví, štěstí a osobních úspěchů v roce 2012 vám přeji baráčníci ze Sobotky.

Z. Hejnová

SOBOTKA MÁ PONOCNÉHO

Kdo to byl vlastně ponocný? Každá větší obec měla svého specializovaného obecního zřízence, který vykonával funkci ponocného, přeloženo do dnešního úhlu pohledu, nočního hlídače. Jednalo se o zvláštní noční hlídky, jejichž úkolem bylo vyvolat poplach při jakékoliv nepředvídané nebo mimořádné události v dané obci. V dobách, kdy většina venkovských stavení byla postavena ze dřeva a slámy a svítilo a topilo se otevřeným ohněm, držel ponocný i požární stráž, nebezpečí požáru v nočních hodinách bylo velmi vysoké. K tomu účelu býval ponocný vybaven rohem, na který v případě poplachu zatroubil. Obvykle také nosil nějakou vhodnou ruční zbraň na svoji obranu. Funkce ponocného bývala spojena s řadou služebních povinností, které vykonával i ve dne.

Dnes už je toto povolání zaniklé. S ponocným se můžeme setkat v pohádkách, pověstech a na různých kresbách. Funkci ponocného si zřídila i některá větší města jako turistickou atrakci. Funkce ponocného nám zůstala zachována v baráčnických obcích. Do funkce je volen fyzicky zdatný a rázný soused. Jeho hlavní náplní je starat se společně s drábem o pořádek a klid při zasedáních. Na ponocenský roh troubí při kulturních akcích jako je ples, výroční zasedání, různé slavnosti a během vánočních svátků. V baráčnické obci Sobotka tuto funkci s velkým nadhledem a graciózností vykonával do roku 2008 soused Samšiňák. S vážností přistupoval k plnění svých povinností ponocného. Dle potřeby se vždy rád obléknul do kabátu, na hrud' připjal medaili, na hlavu si posadil čepici, do ruky vzal lucernu a halapartnu, přes rameno přehodil roh. Takto ho mohli občané vídat na ukázce živého betlému nebo na Baráčnickém plese v místní sokolovně.

Úmrtím souseda Samšiňáka jsme ztratili i ponocného. Dlouho jsme nemohli mezi baráčníky najít adekvátní náhradu. Až přijetím souseda Bašeho do naší Obce jsme konečně našli toho pravého. Vysoká, statná postava souseda,

Nový ponocný soused Baše

oblečená do ponocenského, budí respekt. Poprvé na veřejnosti zatroubil na roh při ukázce živého betlému v neděli 18. prosince a trubení stálo za to. Ponocný patří k mladším členům naší Obce a na síle tónu to bylo znát. Opřel se do toho celou kapacitou svých plic. Ale tu pravou premiéru si odbyl v noci ze soboty 17. na neděli 18. prosince. Ten, kdo nešel spát příliš brzy a bydlí nebo se pohyboval na soboteckém náměstí, mohl spatřit i slyšet věc nevídanou: od 22. hodiny do 2. hodiny každou celou odtroubil ponocný a zahlásil známou větu „Dvanáctá hodina odbíla, chval každý duch Hospodina“. Byla to ale jenom výjimečná situace, ovlivněná předvánočním časem.

Ale bylo to tak romantické, že by vůbec nebylo od věci, abychom z toho udělali tradici a ve svátečních chvílích se mohli zaposlouchat do nočního trubení ponocného.

Tak co tomu říkáte?

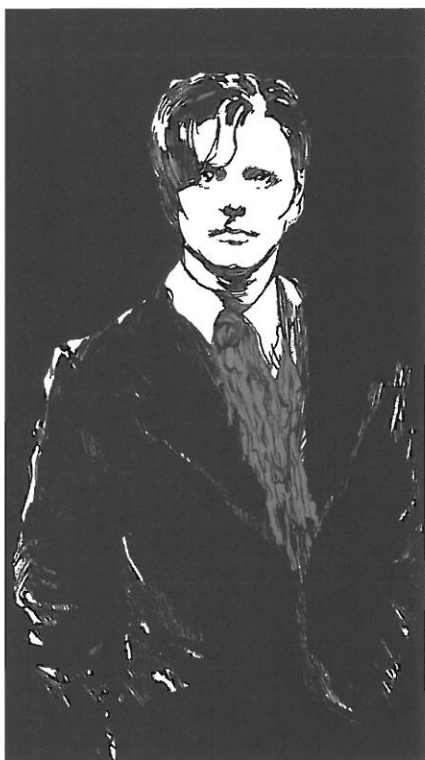
Z. Hejnová

Do r. 2008 funkci ponocného vykonával Karel Samšiňák

NOVÁ VÝSTAVA V MUZEU FRÁNI ŠRÁMKA

17. prosince 2011 byla slavnostně zahájena nová výstava ve Šrámkově domě v Muzeu Fráni Šrámka. Vytvořili jsme moderní a svěží výstavu, která doplnila původní expozici. Součástí projektu je i organizace sedmi workshopů a uspořádání literární a filmové soutěže pro žáky základních a středních škol.

V muzeu můžete tvořit

Technologie umožňující natočit film jsou dnes dostupné všem, ale jak natočit film, na který se lze dívat? V Muzeu Fráni Šrámka se nechodí tiše kolem exponátů, ale tvoří se. „Rozhodli jsme se uspořádat čtyři workshopy, v nichž vybraných 18 žáků ZŠ Sobotka získá informace a praktické dovednosti potřebné k natočení filmu. Začali jsme filmovými žánry, pokračovali

vymýšlením příběhu a scénáře, naučili se používat kameru a na konec jsme natočený materiál sestříhali,“ říká o workshopech jeden z lektorů, Michal Pospíšil. Během workshopů vznikla reportáž o Sobotce a fiktivní rozhovor básníka a jeho ženy Milky, v němž hraje hlavní roli komiks. V březnu se uskuteční další tři workshopy na půdě Gymnázia Dr. Emila Holuba v Holicích, které se budou věnovat literatuře, užítí různých žánrů v praxi, komiksu a otextování hudby. Soutěže jsou otevřeny všem, na vítěze čekají věcné ceny a možnost prezentovat dílo na festivalu Šrámkova Sobotka.

Literatura jinak: komiks, video, básně v esperantu, fotografie

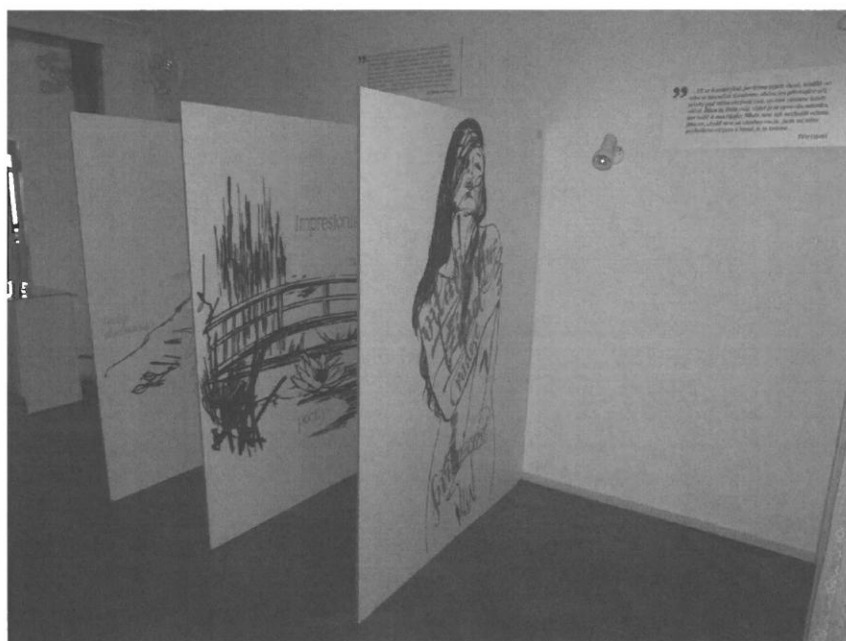
Návštěva muzea doplní školní výuku a je vhodná pro školní exkurze. Šrámkův život je představen formou komiksu z pera mladé kreslíčky TOY_BOX, zajímavé jsou au-

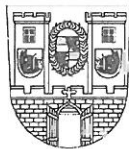
dionahrávky básní v esperantu, soubor fotografií ilustrující básně či film s autentickými záběry básníka z roku 1937. Náročnější návštěvníky zaujmou exponáty zařazené do tematického bloku Literární vědec – představení literárních žánrů (impressionismus, buřičské období a vitalismus) či kulturních osobností Šrámkovy doby.

Realizace projektu a finanční podpora

Projekt vznikl v rámci magisterské diplomové práce Niny Seyčkové na FF UK, oboru Studia nových médií. Finančně projekt podpořila Evropská unie prostřednictvím programu Mládež v akci, Nadace Vodafone ČR v rámci projektu Vpohybu a Městské kulturní středisko Sobotka.

Nina Seyčková

ŠRÁMKOVSKÉ MATINÉ

15. ledna proběhlo tradiční šrámkovské matiné, které se koná u příležitosti výročí narození Fráni Šrámka. Letos si připomínáme 135 let od narození básníka a 60. výročí jeho úmrtí. Úvodem Petr Pfeifer přednesl Šrámkovu báseň Humprecht.

Další část programu byla věnována 50. výročí existence Recitačního studia Šrámkova domu. Toto je velice významné výročí – znamená nepřetržitou padesátiletou činnost tohoto amatérského souboru. Rostlo v něm několik generací sobotecké mládeže.

Soubor vznikl 2. září 1962 v rámci odkazu Miloslavy Hrdličkové-Šrámkové, která veškerý Šrámkův majetek a autorská práva

odkázala městu Sobotka. Prála si, aby Šrámkův dům žil mladými lidmi. Odkaz M. Hrdličkové-Šrámkové naplnili manželé Marie a Václav Hejnovi. Založili recitační soubor z občanů Sobotky různého věkového složení.

Soubor měl vždy profesionální vedení a dosahoval v celostátních soutěžích velkých úspěchů. Vrcholu své činnosti dosáhl nastudováním dvou lidových her v letech 1967 – 1969. Tehdy soubor vedla herečka Eva Seemannová. Obě hry: Komedie o hvězdě a Rakovnická hra byly nafilmovány a vysílány v televizi. Kopie získala Olga Bičíšťová pro Šrámkův archiv a byly již několikrát v Sobotce promítány. Rovněž

návštěvníci matiné zhlédli Rakovnickou hru. Nestačili se divit čistotě jazyka a přesné artikulaci malých herců, skvělému typovému obsazení jednotlivých postav a úsporným gestům představitelů pasáček, Panny Marie, sv. Josefa, tří králů, andělů a uvaděče.

V současné době se soubor jmenuje Studio Šrámkova domu a věnuje se více dramatickému projevu. Vede ho Lada Blažejová, odchovankyně souboru. Pracuje v něm ve třech skupinách 21 dětí. Dosahují vynikajících úspěchů jako jejich předchůdci. Přítomní viděli ukázkou práce nejmenších dětí.

Program matiné zajistil Petr Pfeifer.

Marie Sekerová

PODĚKOVÁNÍ

Redakční rada děkuje Miroslavu Jaloveckému za dlouhodobou spolupráci při tvorbě Zpravodaje Šrámkovy So-

botky, které se musel vzdát kvůli mnoha pracovním povinnostem.

Další poděkování patří Pavlině Filipovské za krásná slova

věnovaná letošnímu 60. výročí úmrtí Fráni Šrámka. Zazněla v pořadu Dobré jitro na stanici Český rozhlas 2 v neděli 12. února 2012.

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

ZÁBAVNÁ EKOLOGIE

Předmět Ekologie je na naší škole jedním z nabízených volitelných předmětů. Každoročně v rámci výuky žáci pracují na ekologických projektech a zapojují se do celostátní soutěže Recyklohraní. Ani tentokrát jsme naši tradici neporušili.

Žáci 8. ročníku se během prvního pololetí věnovali tématu Voda. Podle zaměření byli rozděleni

do skupin - vlastnosti vody, druhy vod, čištění vody a ekologické aspekty vody. Součástí projektu bylo i měření srážek a určování hodnot pH, aby zjistili, zda jsou v našem kraji deště kyselé. V pravidelném odečítání hodnot a kontrole naší minimeteorologické stanice se jednotlivé skupiny střídaly. Touto činností se žáci učili týmové práci a zodpovědnosti. Každá

skupina svoji práci prezentovala před třídou.

Na závěr proběhlo vyhodnocení jednotlivých skupin. Nejlépe byla zhodnocena práce skupiny týkající se čištění vody. Všechny zpracované výsledky meteorologického měření (grafy), projektové plakáty, laboratorní práce a model filtru pro čištění vody jsou vystaveny ve 2. patře naší školy.

Žáci 9. ročníku se zabývali problematikou třídění odpadu. I oni byli rozděleni do skupin podle témat - papír, plasty, sklo, nebezpečný odpad a sběrný dvůr. Realizaci projektu jsme zahájili exkurzí právě ve sběrném dvoře. Zde žáci získali informace, které využili v rámci projektu Děti dětem při přípravě svých stanovišť pro žáky

1. tříd. Každá skupina seznámila naše nejmenší školáčky s daným typem odpadu, do jakého kontejneru patří, ale i co tam nepatří. Svůj výklad vždy zpestřila nějakou hrou, která zároveň fungovala pro žáky jako zpětná vazba jejich úspěšnosti. Ekologické pásmo se velmi vydařilo a přineslo všem plno zážitků. Prvňáčci

zábavnou formou získali nové vědomosti a devátáci si vyzkoušeli nelehkou roli vyučujícího. Po celou dobu realizace projektu byla nezbytná týmová práce. Plakáty a fotografie spojené s tímto projektem jsou rovněž vystaveny v budově školy ve 2. patře.

Ing. Marcela Pipková

EKOPROJEKT

Žáci 9. ročníků, kteří mají jako volitelný předmět Ekologii, uspořádali prvňáčkům v rámci projektu Děti dětem hodinu plnou nových informací týkajících se třídění odpadu.

My, devátáci, jsme se nejdříve rozdělili na pět skupin, a tak vytvořili pět stanovišť. Děti byly také rozděleny na pět skupinek a ve skupinkách pak přecházely z jednoho stanoviště na druhé. Na každém stanovišti je čekalo něco nového.

Prvňáci třídit odpad už umí. Umíte to i vy?!

Naši prvňáčci se dozvěděli, že odpad třídíme na papír, sklo, plasty

a na nebezpečný odpad - vysvětlili jsme jim, co do určitého kontejneru dát můžou a co nesmějí a kam je možné tříděný odpad odvézt. A tak se děti dozvěděly, že Sobotka má svůj nový sběrný dvůr.

Pak si děti vyzkoušely své znalosti v praxi - poznávaly, co patří do jakého kontejneru a co tam naopak nepatří. Myslím, že prvňáčkům se společná práce líbila, že si z naší hodiny hodně zapamatovali a že třeba bu-

dou moci své nové znalosti předat dále.

Soňa Picková, 9.B

JÁ UŽ TO ZNÁM, UMÍM.....

Naše škola si veze z této řemeslné soutěže celkové prvenství v konkurenci 25 škol

V pátek 9. prosince 2011 se vypravili vybraní žáci 8. a 9. ročníku za doprovodu paní učitelky Jiřiny Bradnové na 6. ročník řemeslné soutěže „Já už to znám, umím.....“. Tuto soutěž v odborných dovednostech žáků základních škol pořádala Střední škola technická

a řemeslná Nový Bydžov ve spolupráci se Střední školou gastronomie a služeb Nová Paka a Střední školou zahradnickou Kopidlno. K pořádání se letos připojila i ZŠ Hlušice, která soutěži poskytla své velmi dobře vybavené dílny. Soutěžních klání se zúčastnilo re-

kordních 308 žáků z 25 škol.

A zástupci naší školy si vedli opět skvěle. Po loňském výborném 3. místě se jim podařilo v této soutěži zvítězit, což v konkurenci 25 škol nebylo rozhodně jednoduché. Je to obrovský úspěch a všem žákům, kteří naši školu reprezentovali,

gratulujeme. Naše škola navíc obhájila prvenství v obsazení nejvíce kategorií ze všech zúčastněných škol.

Mezi jednotlivci se nejvíce dařilo Jaroslavu Nollovi (9. A), který v kategorii mladý opravář zemědělských strojů obsadil 1. místo z 28 soutěžících, Kateřině

Ortové (9. B), která obhájila loňské prvenství v kategorii mladý řezník, Anetě Šourkové, která ve stejné kategorii obsadila 2. místo z 19 soutěžících, Pavlu Halbichovi (8. A), který obsadil 2. místo ze 65 soutěžících v kategorii mladých automechaniků, Barboře Stoklasové (9. B), která skončila na rovněž

2. místě z 58 soutěžících v kategorii mladý kuchař a Jindřichu Bartkovi, který obsadil 3. místo z 28 soutěžících v kategorii mladý opravář zemědělských strojů.

Konečné pořadí škol:

Umístění	Název školy	Body
1.	ZŠ Sobotka	63
2.	ZŠ Libčice	51
3.	ZŠ Hlušice	49
4.	ZŠ Věstary	48
5.	ZŠ Skřivany	38
6.	ZŠ Smidary	29

V soutěži nás dále reprezentovali:

Marina Bašová, Karolína Blažková, Aneta Krajcovicsová (všichni 8. A), Filip Stoklasa, Jiří Šolc, Michal Veselý, Martin Zoufalý (všichni 9. B).

Radek Štaff

Řemeslo na Sobotecku zřejmě nevymře

SOBOTECKÝ ŠKOLÁK SE PROBOJOVAL DO FINÁLE SOUTĚŽE „ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2011“

Redaktor Soboteckého školáka Jiří Resl

V polovině října jsem přihlásil náš školní časopis do krajského kola soutěže „Školní časopis roku 2011“. Jaké bylo mé překvapení, když jsem se dozvěděl, že byl náš časopis úspěšný a postoupil do celostátního finále do Brna. Díky ochotě a vstřícnosti pana Jiřího Resla jsme měli možnost se finále zúčastnit osobně a za to bych mu chtěl touto cestou ještě jednou poděkovat. Nejceněnější na celé akci byla možnost prohlédnout si všechny soutěžní časopisy a popovídat si s jejich redaktory, jak vlastně svůj školní časopis tvoří. Zjistili jsme, jaké jsou současné trendy a co vše by měl školní časopis obsahovat. A to je pro nás nejdůležitější.

Radek Štaff

Jednoho dne mi bylo oznámeno, že náš školní časopis postoupil do finále soutěže „Školní časopis roku 2011“ pořádaného v Brně. Nebudu tu zbytečně popisovat cestu – vrhnu se přímo na samotný průběh. Soutěž se pořádala na Střední škole polytechnické v Brně - Štýřicích. Nutno podotknout, že škola byla velice hezká – moderně zařízená. Jak nám bylo avizováno, od 9 hodin jsme měli prostor pro registraci a prohlídku ostatních soutěžních časopisů. Překvapilo mě jejich množství – bylo jich 140! Po hodině vystoupil ředitel soutěže p. Kantor, který soutěž představil a prezentoval workshopy. Po proslovu jsme se již rozdělili a rozešli pracovat. Já osobně jsem

si vybral workshop s názvem „Život žurnalisty“. Vedl ho Tomáš Herman, šéfredaktor Brněnského deníku. Nejprve nás krátce seznámil se svou dosavadní kariérou a nastínil nám běžnou, denní práci novináře. Poté zbyl čas na zodpovězení otázek z publika. Od 12:30 hod. následova-

la pauza na občerstvení – každý účastník dostal bagetu a minerálku. (Ve zbývajícím čase jsem ještě stihl obejít dvě pošty :D) Po půlhodině jsme se opět sešli v hlavní aule, kde proběhlo vyhlášení. Soutěžilo se v několika kategoriích, ale bohužel jsme se neumístili ani v jedné trojici.

Soutěž se vydařila, až na velké množství lidí – přes 200. Že jsme skončili bez umístění nevadí, nejdůležitější je inspirace pro další tvorbu, které jsme nasbírali dostatek.

Jiří Resl, 7. A

POVĚSTI

V letošním školním roce jsme se zapojili do projektu českého jazyka Sobotka v zrcadle času, kde nás nejvíce zaujaly pověsti. Všechno začalo besedou v knihovně, kde nás vedoucí knihovny paní Pavlína Havlová seznámila s mnoha pověstmi Českého ráje a zároveň nás informovala o publikacích, kde jsme mohli pověsti najít.

Ve škole jsme se rozdělili do skupin a vybrali si ty nejzajímavější pověsti z našeho okolí. Někteří vytvářeli komiksy, leporela nebo zpracovávali jednotlivé pověsti písemně.

Zpracování pověstí se nám opravdu povedlo, proto jsme se s paní učitelkou Turkovou dohodli, že svými pracemi vyzdobíme třídu,

kde trávíme hodiny českého jazyka. Ještě jsme vyrobili maketu zámku Humprecht, kterou jsme doladili ve výtvarné výchově.

Byla to jedna z mála činností, která nás opravdu bavila, přinesla nám mnoho nových poznatků a zároveň nám přiblížila náš kraj.

Žofie Buchalová, Jiří Resl – 7.A

HANIN KUFŘÍK

„Život není to, co chceme, ale to, co máme“

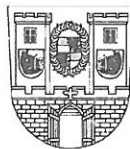
Autorem této věty je židovský spisovatel Arnošt Lustig, autor mnoha děl s tematikou holocaustu. Abychom této problematice lépe porozuměli, vydali jsme se v prosinci se žáky devátého ročníku do Židovského muzea v Praze. Zde jsme absolvovali interaktivní program Hanin kufřík. Ten je nazvaný podle knihy Karen Levinové „Hanin kufřík. Příběh dívky, která se nevrátila“. Jedná se o příběh jednoho z předmětů, které se dochovaly po židovských dětech, jeho majitelky Hany Bradyové a její rodiny. První částí programu byla přednáška o historii holocaustu s důrazem na české země doplněná o promítání dobových dokumentů, protizidovských vyhlášek a nařízení, které platily na území

Protektorátu Čechy a Morava. Poté byli žáci rozděleni do pěti skupin, z nichž každá dostala k dispozici složku vztahující se k jednomu dítěti, případně rodině z knihy Hanin kufřík. V každé složce jsou k dispozici rodinné fotografie, pokud se dochovaly, dobové dokumenty, texty pojednávající o Terezíně, Osvětimi - Birkenau, dochovaná korespondence a další. Žáci měli za úkol sepsat životní příběhy vybraných postav. Následně prezentovaly jednotlivé skupinky svou práci ostatním.

Poslední částí programu bylo setkání s pamětníkem holocaustu panem Pavlem Wernerem. Pevně věřím, že na něj nikdo z účastníků exkurze nikdy nezapomene. Jeho entusiasmus a životní elán byly obdivuhodné.

Optimismus u někoho, kdo prošel několika koncentračními tábory Terezínem počínaje a Osvětimi konče, přežil pochod smrti a přišel kvůli nacistickému běsnění o rodinu? Většině z nás to připadá zvláštní. Člověk, který přežil takové hrůzy by měl být podle našich představ zlomený. Zapomínáme, že holocaust neskončil pro jeho přímé účastníky posledním dnem války, ale že nesmazatelně poznamenal ty, kdo přežili. Kdo přežil, je jiný, než byl předtím. Je zatížen pocitem dluhu a viny vůči těm, kteří nepřežili, kteří nemají hrob, datum ani místo úmrtí. Duševní svět přeživších je podobný těm, kteří unikli z hořícího lesa s vědomím, že nejbližší tam zůstal. A právě pro ně se snaží žít co nejlépe...

Mgr. Pavla Kozáková

JEZDECKÝ KLUB

POHÁR SPŘEŽENÍ ROKU 2011 MÍŘÍ DO SOBOTKY, VYHRÁLA HO PRVNÍ ŽENA V HISTORII

Tou ženou není žádná jiná, než reprezentantka JK Sobotka Alena Brixová.

Pohár spřežení je celorepublikový a celosezonní šampionát, do kterého se počítají body za výsledky všech závodů, kterých se dvojice zúčastní. Pokud třeba v soutěži startuje 20 soutěžících, ten, který zvítězí, získá 20 bodů, druhý 19 bodů, třetí 18 atd. Bodují pouze ti, kdo soutěž dokončí. Závodů mezinárodní se pak násobí koeficientem 1,5x a MČR se násobí 2x.

Ještě před posledním bodovaným závodem, a to před MČR, byla Alena druhá a na zástupce Národního hřebčína Kladruby MVDr. Jadrníčka

ztrácela 6 bodů. Ovšem v MČR ho jasně porazila o více než pět míst, a tak se stalo, že Pohár spřežení poprvé v jeho dlouholeté historii vyhrála žena. Slavnostní vyhodnocení Poháru se uskuteční na Galavečeru spřežení v Humpolci, dne 25. února, kam Alenu doprovodí malý autobus jejího fanklubu z JK Sobotka.

Výsledky loňské závodní sezony však jsou zajímavé ještě z jednoho pohledu.

Jednak naši dvojici patří 35. místo ve světovém žebříčku FEI a i tím splnění kvalifikačního limitu pro Mistrovství světa 2012 v jednospreží. Toto MS se bude konat v polovině září v Portugalsku.

Z ČR budou nominováni tři vozatajové a Alena tak patří do užšího výběru. O konečné nominaci rozhodne Česká jezdecká federace zhruba koncem léta. Výběr bude samozřejmě záviset na sportovní formě, výsledcích nadcházející sezony a v neposlední řadě na zdravotním stavu koně i vozataje.

Vše je tedy před námi a nezbyvá než doufat a přát si, aby Alena naše malé logo s koníkem a Humprechtem do dalekého Portugalska dovezla. Všichni ji budeme držet palce.

JK Sobotka

Celkové výsledky Českého poháru v jízdě spřežení pro rok 2011

Jednospreží			A	B	C	D	E	F	G	H	J	Celkem
Poř. Jezdec	Subjekt		7 star.	14 star.	8 star.	14 star.	-	7 star.	16 star.	8 star.	18 star.	
			CAI-A	CAN-A	CAN-A	CAN-A	CAI-A	CAI-A	CAN-A	CAN-A	MČR	
1	Alena Brixová	JK Sobotka	4,5	8,0	8,0	2,0	-	9,0	13,0	6,0	32,0	82,5
2	MVDr. Pavel Jadrníček	NH Kladruby n.L. s.p.o.	9,0	12,0	6,0	14,0	-	7,5	7,0	4,0	16,0	75,5
3	Jan Exnar	JK Hřebčín Favory Benice	10,5	14,0	-	-	-	10,5	-	-	36,0	71,0
4	Libor Kurka	SK o.s. Stáj 3K Přední Lhota	-	11,0	4,0	-	-	-	15,0	5,0	34,0	69,0
5	Jan Minarčík	JK chovatelů koní Nový Jičín	0,0	-	5,0	13,0	-	-	16,0	7,0	22,0	63,0
6	Markéta Jelínková	JK stáj ACCOS	-	6,0	0,0	12,0	-	3,0	12,0	-	26,0	59,0
7	Jaroslav Petřek	JK Zubří	-	10,0	-	10,0	-	-	9,0	8,0	20,0	57,0
8	Jan Nesvačil	JK Moravský Krumlov	-	7,0	-	6,0	-	-	10,0	-	30,0	53,0
9	Jiří Kříž	JK Voleveč	0,0	9,0	-	7,0	-	-	6,0	3,0	18,0	43,0
10	Pavel Drbohlav	JK Pamela Bylany	6,0	-	7,0	-	-	4,5	-	-	24,0	41,5
11	Alexandr Soukup	JK Ruda	7,5	13,0	-	11,0	-	6,0	-	-	0,0	37,5
12	Daniel Bejr	TJ Krakonoš Trutnov	-	0,0	-	-	-	-	8,0	-	28,0	36,0
13	Ing. Kateřina Neumannová	NH Kladruby n.L. s.p.o.	-	-	-	8,0	-	-	5,0	2,0	14,0	29,0
14	Kristýna Drbohlavová	JK Pamela Bylany	-	4,0	2,0	5,0	-	-	2,0	1,0	10,0	24,0
15	Tomáš Barták ml.	JK Barták Nahoruby	-	-	-	9,0	-	-	14,0	-	-	23,0
16	Jiří Koníř	stáj Koníř Hrádel	-	-	-	-	-	-	-	-	12,0	12,0
17	Radek Nesvačil	NH Kladruby n.L. s.p.o.	-	-	-	-	-	-	11,0	-	-	11,0
18	Mgr. Aleš Klička	SK o.s. Stáj 3K Přední Lhota	-	3,0	-	-	-	-	-	-	8,0	11,0
19	Josef Bašus	JK Robousy	-	5,0	-	-	-	-	4,0	-	0,0	9,0
20	Mgr. Pavel Pich	SK Apollon	-	-	-	-	-	1,5	-	-	6,0	7,5
21	Pavel Matouš	JK Sobotka	-	-	3,0	-	-	-	3,0	-	-	6,0
22	Mgr. Karel Nývt	SK FAGONE o.s.	-	-	-	4,0	-	-	1,0	-	-	5,0
23	Karel Valášek	NH Kladruby n.L. s.p.o.	-	-	-	3,0	-	-	-	-	-	3,0
24	František Štamfest	SJ Čakovičky	-	2,0	-	0,0	-	-	-	-	-	2,0

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

BLAHOPŘEJEME

4. února 1942 se narodil spolupracovník našeho časopisu, univ. prof. PhDr. **Vladimír Wolf** z Trutnova. Nejenže do ZŠS přispíval svými články, ale několikrát o něm psal a za jeho působení na královéhradecké univerzitě vznikla o Zpravodaji i diplomová práce. Jako muzejník, archivář, redaktor, pedagog a vlastivědný pracovník se věnoval převážně dějinám Východních Čech a Kladska a nezdolalo ho ani pronásledování v dobách normalizace.

14. ledna 1952 se narodila významná archeoložka PhDr. **Eva Ulrychová**. S archeologií začínala již jako studentka jičínského gymnázia, když asistovala dr. Jiřímu Waldhauserovi a Vítu Weberovi při průzkumu keltského hradu u Markvartic. Téměř celé její profesionální působení s výjimkou pauzy v období normalizace je spojeno s jičínským muzeem, kde se uplatnila nejen jako archeoložka, ale i numismatička a historička války 1866.

Oběma našim spolupracovníkům k jejich životním jubileím blahopřejeme!

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří se přišli dne 5. 1. 2012 naposledy rozloučit s naším nejdrazším manželem, tatínkem a dědečkem panem Ladislavem Bázlerem, rodákem ze Sobotky. Rovněž děkujeme za květinové dary, za projevenou soustrast, panu děkanovi za slova rozloučení, dále pak za důstojné vypravení pohřbu rodině Krejčíkových.

manželka a synové s rodinami

JUBILEA

14. prosince oslavila 92. narozeniny paní **Etela Bariová** ze Sobotky. Narodila se na Slovensku, ale již dlouhá léta žije v Čechách, nejprve v Oseku, nyní v menším rodinném domku v našem městě. S přibývajícím věkem je již pomoc nutná, na vše už nestačí, je ráda, když jí někdo pomůže. Paní Bariové přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Dva dny před Štědrým dnem v kruhu rodinném oslavila 91. narozeniny paní **Jarmila Bendlová**. Čilá a vitální paní žije u dcery Jary. Stále ji navštěvuje také dcera Štěpánka. Má stále zájem o dění kolem ní, čte s lupou, ale ráda si přečte, co je nového. Jak říká, všichni jsou hodní, má z celé rodiny radost. Paní Bendlové přejeme hodně zdraví a pohody.

Den po Novém roce 2. 1. 2012, krásné datum, oslavila své narozeniny paní **Marta Barešová** ze Sobotky, bývalá učitelka mateřské školy. Skromná, příjemná paní oslavila již 94. narozeniny. Nebýt toho, že jí neslouží oči, vypadá velmi dobře. Občas ji potkáváme ve městě, vždy upravenou. Žije ve svém bytě a je naprosto soběstačná. S manželem vychovala dvě děti, syna a dceru. Syn bydlí v Sobotce a je s maminkou v každodenním kontaktu. Obě dvě jsme si slíbily, že na té pětadevadesátce se opět sejdeme. Tak hodně zdraví.

25. 1. 2012 oslavil krásné jubileum 80 let MVDr. **Ladislav Košelka**. Narodil se na Valašsku v zemědělské rodině jako nejmladší

ze šesti dětí. Když mu byly tři roky, zemřel mu otec. Od mládí všichni pomáhali v hospodářství. Po škole odešel na Církevní gymnázium na Velehradě. Maturoval v Brně. Pak se dobrovolně přihlásil na práci do Jáchymova na jeden rok. Pro dobrý posudek se po roce dostal na veterinu do Brna. Tam se seznámil s budoucí manželkou. Od mládí, již na gymnáziu, hrál v kapele a též i na vojně. Hudba jej provází celý život. V roce 1964 s manželkou promovali. V tomto roce se dostali na umístěnkou do Sobotky, kde s manželkou pracovali a narodily se jim tři děti. Nejstarší syn je veterinární lékař, dcera ekonomka a nejmladší syn lékař. Nyní je pan doktor Košelka v důchodu, ošetřuje drobná zvířata, která má rád. Krásně jsme si popovídali o práci se zvířaty. Mezi příjemnými lidmi je hezky. Přeji hodně krásných vzpomínek a hlavně zdraví.

24. 1. 2012 se dožila krásného věku 90 let paní **Božena Chrpová**, bývalá poštovní doručovatelka, kterou jsme léta potkávali s brašnou po Sobotce. Poslední léta, kdy se začalo jezdit autem, naučila se doručovat i na vesnice. Nyní paní Chrpová bydlí v Domě pečovatelské služby v Sobotce, kde se jí líbí. Syn Jára pro maminku připravil pěknou oslavu. Sešla se celá rodina, známí a přátelé, i starší sestra paní Františka Berková. Paní Chrpové přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Všem jubilantům přeje zdraví, radost a ještě hodně pěkných chvil se svými nejbližšími
Hana Rulcová

KULTURNÍ KALENDÁŘ

23. 1. 1832 se narodil v Markvarticích profesor jičínského gymnázia a básník Josef Švorc. Zemřel v 25 letech, pohřben je v rodišti.

18. 1. 1852 se v Sobotce narodil učitel a spisovatel Ferdinand Mačenka.

17. 2. 1852 zemřel dlouholetý markvartický kantor Josef Valenta.

29. 1. 1862 se narodil sobotecký vlastivědný pracovník Josef Vaněk.

20. 1. 1882 zemřel sobotecký poštovník a starosta města Josef Svoboda.

28. 1. 1882 se v Sobotce narodil ing. Lubomír Peča, známý sportovec (roku 1910 reprezentoval jako člen sokolského družstva Čechy v Anglii) a legionář.

22. 2. 1882 se narodil známý fotograf Josef Těšínský z Rovně.

12. 1. 1892 se narodil předseda soboteckého MNV František Novotný.

1. 2. 1892 začal vycházet Věstník sobotecký.

7. 1. 1912 se narodila Vlastimila

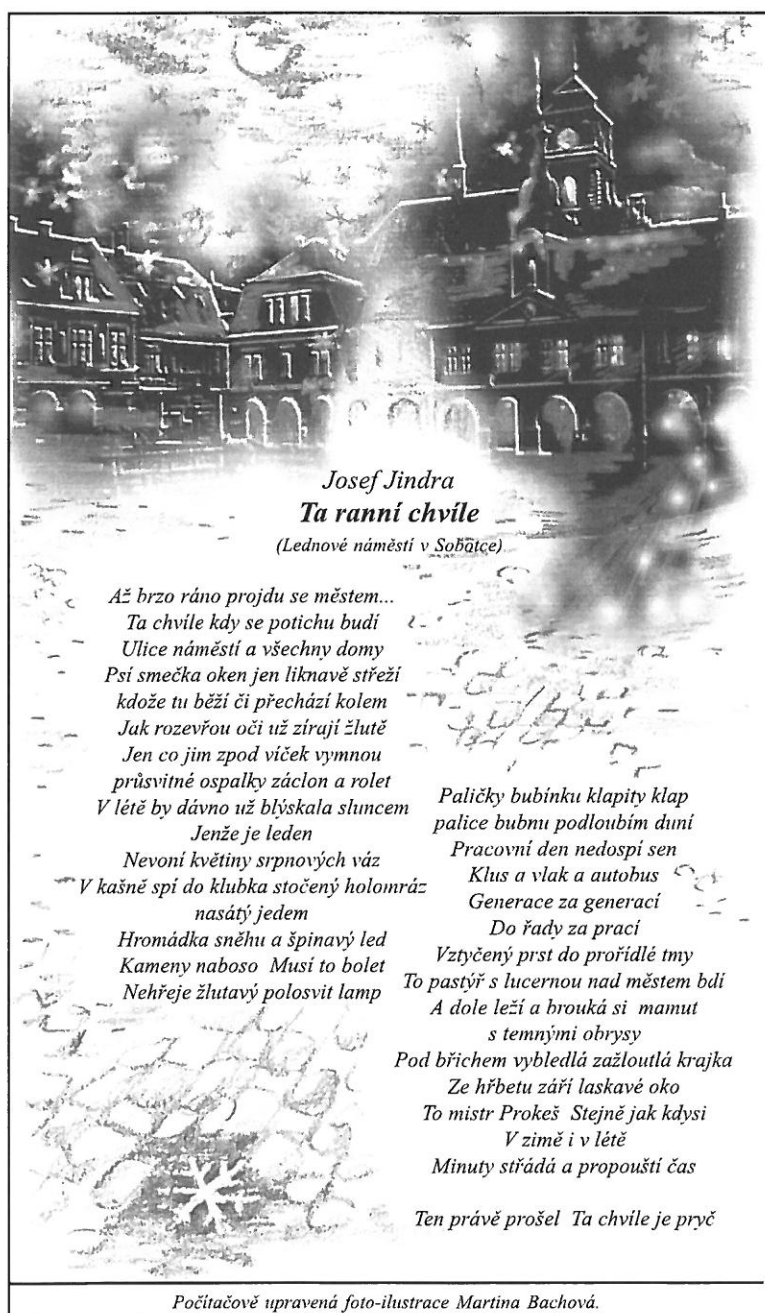
Gansová, funkcionářka Českého svazu žen a dalších soboteckých korporací.

13. 1. 1942 zemřel známý šlechtitel ovoce, sobotecký rodák Josef Šolc.

9. 2. 1942 zemřel v Praze patriarcha Československé církve Gustav Adolf Procházka, věrný přítel Sobotecka.

14. 2. 1962 zemřel sochař Karel Pokorný, spoluvůdce rodáckého pomníku na soboteckém hřbitově.

8. 1. 1982 zemřel učitel a včelař František Švorc ze Staňkovic Lhoty.

Josef Jindra Ta ranní chvíle

(Lednové náměstí v Sobotce)

Až brzo ráno projdu se městem...

Ta chvíle kdy se potichu budí

Ulice náměstí a všechny domy

Psi smečka oken jen líknavě střeží

kdože tu běží či přechází kolem

Jak rozevrou oči už zírají žlutě

Jen co jim zpod víček vymnou

průsvitné ospalky záclon a rolet

V létě by dávno už blýskala sluncem

Jenže je leden

Nevoní květiny srpnových váz

V kašně spí do klubka stočený holomráz

nasátý jedem

Hromádka sněhu a špinavý led

Kameny naboso Musí to bolet

Nehřeje žlutavý polosvit lamp

Paličky bubínku klapí klap

palice bubnu podloubím duní

Pracovní den nedospí sen

Klus a vlak a autobus

Generace za generací

Do řady za práci

Vztyčený prst do prořídle tmy

To pastýř s lucernou nad městem bílí

A dole leží a brouká si mamut

s temnými obrysy

Pod břichem vybledlá zažloutlá krajka

Ze hřbetu září laskavé oko

To mistr Prokeš Stejně jak kdysi

V zimě i v létě

Minuty střádá a propouští čas

Ten právě prošel Ta chvíle je pryč

Počítačově upravená foto-ilustrace Martina Bachová.

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

prosinec

Dne 3. prosince zemřel ve věku 84 let pan Josef Král, elektrikář z Horního Bousova. Dne 14. prosince tragicky zemřel ve věku 67 let pan Jaroslav Drbohlav z Rovně. Dne 15. prosince ve věku 86 let zemřel pan Josef Mencl z Čálovic. Dne 28. prosince zemřel ve věku 78 let bývalý zaměstnanec AZNP pan Ladislav Bázler ze Sobotky.

leden

Dne 9. ledna zemřela ve věku 89 let paní Libuše Macounová z Oseka. Dne 13. ledna zemřela po dlouhé těžké nemoci ve věku 85 let paní Růžena Mařanová, rodačka ze Sobotky. Dne 22. ledna zemřel ve věku 82 let dlouholetý člen zemědělského družstva Sobotka pan Josef Svoboda z Podkostí.

TANEČNÍ 2012

Taneční kurz se uskuteční pod vedením pana Ladislava Fišera z Taneční školy Fis.

Začátek kurzu: sobota 1. září 2012 od 13.00 hod. v sokolovně v Sobotce.

Kurzovné: 1 600,- / osobu.

Další informace na tel. 774 329 329, www.fisdance.cz nebo v Městském kulturním středisku Sobotka.

Taneční kurz se koná za podpory Městského kulturního střediska Sobotka a T. J. Sokol Sobotka.

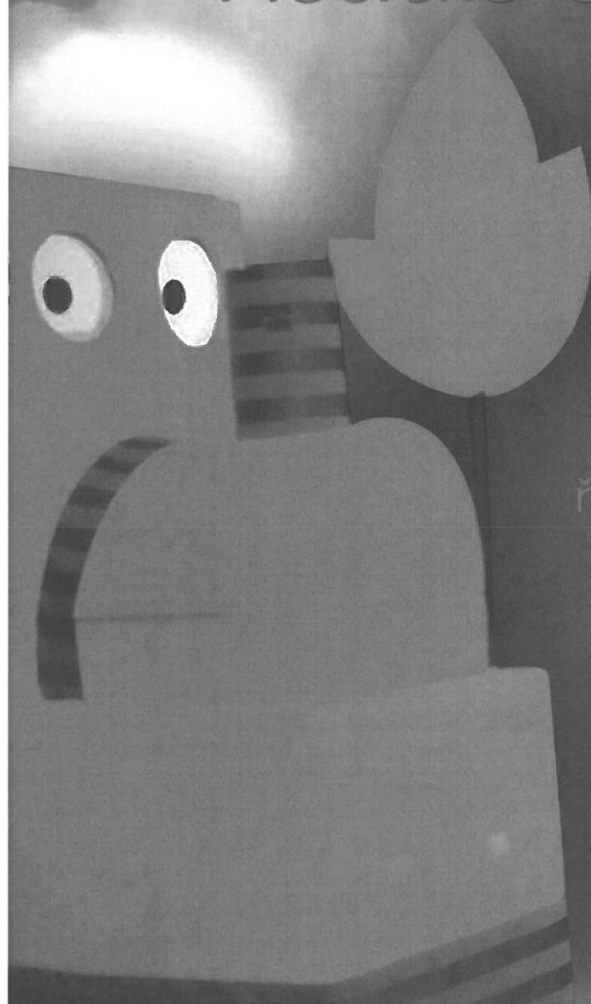
Městské kulturní středisko Sobotka
Vás zve na

POHÁDKU O MAŠINKÁCH

neděle 11. 3. 2012 od 15:00

Městské divadlo Sobotka

vstupné 40 Kč

Že mašinky nemají oči nebo
pusu? Že nemají duši? Kdo
říkal? Jistě že mají, stačí jenom
napsat uši a pořádně se
podívat... Divadlo Tramtarie
uvádí veselé vyprávění
o mašinkách podle jednoho
z **nejhezčích českých**
večerníků

ZORA KOSTKOVÁ ZMÝLENÁ PLATÍ

pátek 16.3. 2012 od 19:30

Hrají:

Milena Steinmasslová

Dana Homolová

Ivan Vyskočil

Otto Kallus

Režie:

Robert Bellan

Městské divadlo Sobotka

vstupné 240,-

Předprodej vstupenek v Městském

informačním centru Sobotka

tel.: 493 571 587

ČESKÁ PREMIÉRA

KOMEDIE O MNOHA ZMÝLENÝCH...

...MŮŽE SE TO STÁT I VÁM!

Ples spolků a města SOBOTKY

25.2. od 20.00

sokolovna Sobotka

Vstup pouze
ve společenském oděvu

vstupné 100,-

hraje:

Orchestr

Vladimíra Janského z Liberce

Předprodej vstupenek:

Městské informační centrum Sobotka

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618, e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Lea Vejclová, Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová,

J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová, Grafická úprava: Adéla Hošková,

Tisk: RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998, ISSN 12 12 -7906 MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 3. 2012